

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΔ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1947

ΑΡΙΘ. 9—10

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τῆς Διευθύνσεως Ὁ τῶν ἀγῶνων καιρός.—*Α. Φυτράκι*, Ἡ ἠθικὴ υἰεὶα τοῦ παιδιοῦ.—Ἡ χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Κῶου Ἐμμανουήλ.—Ἡ Ἀντιπροσωπεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ἀθήναις.—Ἐκθέσις διαχειρίσεως τῆς εἰς χρήμα καὶ εἶδη παρασχεθείσης βοήθειας τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.—*Παρατηρήσεων Στήλη*: Ὁρθοδοξία.—ὑπὲρ τῶν τυφλῶν.—Ἡ κραυγὴ τῶν γεγονότων.—Κάτι χειρότερον.—Ἀντίθεσις.—«Ναί, ναί· οὐ, οὐ».—*Χρονικά*.

Ο ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙΡΟΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰσήλθομεν εἰς τὸ στάδιον τῆς προπασχαλίου νηστείας, ἵνα, προσηκόντως ἠὑπρεπισμένοι, ὑπαντήσωμεν τὸν πρὸς τὸ Πάθος ἐρχόμενον Κύριον καὶ ἐορτάσωμεν γηθοσύνας τὴν ἐκ νεκρῶν λαμπροφόρον Αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Τὸν τρόπον τοῦ εὑπρεπισμοῦ ὑπέδειξεν ἤδη εἰς τοὺς πιστοὺς ἡ ἀπὸ τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου εἰς τὸ στάδιον τῆς νηστείας προεισαγωγή, καὶ εἶναι οὗτος ἡ ἐν ψυχικῇ συντριβῇ ἔμπρακτος ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις μετάνοια καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἐν ἔργοις ἐκδηλουμένη ἀγάπη. Δι' αὐτῶν καθαιρούμενοι ἀπὸ τῶν ρύπων τῆς ἁμαρτίας θὰ δυναθῶμεν νὰ βαδίσωμεν τὴν ἀγούσαν πρὸς ὑπάντησιν τοῦ Κυρίου ὁδόν.

Ὁ πρῶτος ὄρος τῆς εἰς τὴν μετάνοιαν ἀγοῦσης ψυχικῆς συντριβῆς εἶνε ἡ ταπεινοφροσύνη, τὸ ἀντίθετον τῆς ὁποίας εἶνε τῆς ὑπεροψίας ὁ τύφος. Ἡ ταπεινώσις ἀνοίγει τῆς μετάνοίας τὰς πύλας, ἐνῶ ἡ ἐγωϊστικὴ ὑψηλοφροσύνη τὰς κρατεῖ κατακλειστους, ὡς διδάσκει ὁ ὑπέρογκος κόμπος τῆς ἀλαζονικῆς μεγαλαυχίας τοῦ φαρισαίου καὶ ἡ ὑποποιὸς ταπεινόφρων γνώμη τῆς συντετριμμένης τοῦ τελῶνου καρδίας. Ἡ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὁμοῦ μετάνοια ἀποδεικνύεται εἰλικρινῆς μόνον δταν ἐκδηλωθῇ ὡς ἐμπράγματος, ὡς τὸ ἀποδει-

κνύει ἡ διαγωγή τοῦ ἀσώτου τῆς ἄλλης τοῦ Κυρίου παραβολῆς. Λιμῶ φθαρεὶς οὗτος καὶ μετὰ ἀλόγων συμβοσκηθεὶς, ἔρημος εἰς χώραν ἁμαρτίας μακράν, ἐν δουλείᾳ εἰς ξένους πολίτας δεινῶς πενητεύσας, καθ' ἃ τόσον παραστατικῶς φθέγγεται ἡ παραβολὴ καὶ ἄσματογραφεῖ ἡ Ἐκκλησία, διεσκόρπισεν ἀσώτως τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα· «εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν» ὁμοῦ, δὲν περιορίσθη εἰς ἀπλὴν τῆς θέσεώς του συναίσθησιν, ἀλλ' «ἀναστὰς ἦλθεν» πρὸς τὸν πατέρα του καὶ ἐν συντριβῇ ἐξελιπάρησε νὰ γείνη ἀπλοῦς ὑπηρετῆς του.

Ἴνα ὁμοῦ ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ οὕτως ἐπιδεικνυομένη πρὸς τὸν μετανοοῦντα φιλανθρωπία μὴ ἀγάπη εἰς ἀκηδίαν τὸν ἄνθρωπον, μετὰ τὰς δύο ἐκεῖνας παραβολὰς ἡ Ἐκκλησία ἐθεώρησε προσήκον νὰ ὑπομνήσῃ τὴν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Κυρίου παρουσίαν ἐσχάτην κρίσιν, καθ' ἣν, μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν βίβλων, θὰ διεξαχθῇ τὸ «φοβερὸν λογοθέσιον». Τὸ γεγονὸς δ' ὅτι ἡ κρίσις καὶ ἀπόφασις τοῦ δικαίου Κριτοῦ θὰ βασισθῇ κυριώτατα εἰς ὅτι ἐποίησαν ἢ δὲν ἐποίησαν οἱ κρινόμενοι «ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων», τεκμηριοῖ ὅτι τὴν πρώτην ἐν ταῖς ἀρεταῖς θέσιν κατέχει ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, πόσον δ' ἄρα βαρυτάτη πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν κρίνεται ἡ ἔλλειψις τῆς φιλανθρωπίας, τὴν ὁποίαν καλοῦνται οἱ πιστοὶ νὰ ἀσκῆσουν ἰδίᾳ κατὰ τὸ ἀρξάμενον στάδιον τῆς νηστείας. Διὰ νὰ ὑπομνήσῃ δ' ἡ Ἐκκλησία ποίαν θέσιν ἡ νηστεία κατέχει ἐν τῇ θρησκευτικῇ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων, φέρει τὸν νοῦν μετὰ ταῦτα εἰς τὸ «πρῶτον ἐν ἀνθρώποις Θεοῦ παράγγελμα τὸ τῆς νηστείας καλόν», ἡ παράβασις τοῦ ὁποίου ἐπήγαγε τὴν ἐκ τοῦ παραδείσου ἐξορίαν τῶν πρωτοπλάστων.

Τὸν ὀπλισμὸν τοῦτον ἐκ τῆς εἰς τὴν προπασχαλίαν νηστείας εἰσαγωγῆς τῆς Ἐκκλησίας

φέροντες οἱ πιστοί, ἀποδύονται εἰς τὴν ὁδόν, τὴν μόνην εἰς ἀληθεῖς χριστιανούς ἀρμοστήν. Ἡ πύλη τῆς εἶνε στενή, ἀλλ' ἀπάγει εἰς τὴν ζωὴν τοὺς ὀλίγους ἀγωνιζομένους νὰ τὴν βιάσων· τῆς ἀντιθέτου ὁδοῦ ἡ πύλη εἶναι πλατεῖα, καὶ δι' αὐτὸ ἐλκεῖ τοὺς πλείστους, ἀλλ' ἄγει εἰς τὴν ἀπώλειαν. Καὶ ὁ Κύριος ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἦλθεν, διὰ νὰ πείσῃ τοὺς πλείονας, ἢ μᾶλλον τοὺς πάντας, νὰ προτιμήσουν τὴν πρώτην ὁδόν, «ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν».

Καὶ εἶνε ἡ ὁδὸς αὕτη αὐτὸς οὗτος ὁ Χριστός· «ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός». Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἡ ὁδός, εἰς τὴν ὁποίαν καλεῖ, δὲν εἶνε καμμία ἀφηρημένη φιλοσοφία, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὁ τρόπος τῆς βιώσεως τῆς υπέρξεως, αὐτὴ ἡ ζωή, «ἐγὼ εἰμι ἡ ζωή». Τὸ εἶναι ἄρα χριστιανὸν σημαίνει τὸ κατὰ Χριστὸν ζῆν, τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἢ πραγμάτων.

Ἡ βασιλεία ὅμως αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος μᾶς καλεῖ, εἶνε μαργαρίτης πολυτιμότητος, καί, διὰ νὰ τὸν ἀποκτήσωμεν, πρέπει νὰ πωλήσωμεν ὅ,τι ἔχομεν. Πρέπει νὰ γυμνωθῶμεν ἀπὸ ὅλα ὅσα ἐπεσώρευσεν εἰς τὴν ψυχὴν μας ὁ μάταιος οὗτος κόσμος, νὰ ἀρνηθῶμεν τὸν μέγαν ἐγωϊσμόν, τὰς ψευδεῖς ἡδονάς, τὴν ματαιοδοξίαν, τὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλησίον, τὴν ἀφιλανθρωπίαν, τὴν συμφεροντολόγον ἰδιοτέλειαν· συλλήβδην ὅ,τι κατὰ τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην εἶνε «ἐπιθυμία τῆς σαρκός, ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἀλαζονεία τοῦ βίου».

Εἰς αὐτὴν τὴν ὁδὸν καλοῦνται οἱ πιστοὶ νὰ εἰσέλθουν ἰδίᾳ κατὰ τὸ ἀρξάμενον τῆς νηστείας στάδιον. Δὲν εἶνε εὐκόλως βατή. Τοῦναντίον, «τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν», ὅπως ἐπίπονος εἶνε καὶ ἡ εἰς αὐτὴν στενὴ εἴσοδος. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς τῆς προπασχάλιου νηστείας τὸ στάδιον λαμβάνει τὸν χαρακτήρα ἀγῶνος, διὰ τὸ δυσἀπόκτητον τοῦ ἐπιδιωκομένου εὐπρεπισμοῦ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ Ἐρχομένου. Ἄλλ' ὅπου εἰλικρινὴς προσπάθεια καὶ ἀγὼν ἐνδελεχής, ἐκεῖ καὶ ἡ ἄνωθεν ἐνισχύουσα χάρις, ἢ ἐνδυναμοῦσα τὴν προθυμίαν καὶ τὴν ἀσθένειαν.

Ἐπειδὴ γνωρίζομεν τὸν Θεόν, πρέπει νὰ ἀγαπήσωμεν αὐτόν· ὅπως ὅμως ἀγαπήσωμεν τοὺς ἀνθρώπους, πρέπει νὰ γνωρίζομεν αὐτούς.

Ἡ ἨΘΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Αἱ ἄκρως δυσμενεῖς συνθήκαι τῆς διαβιώσεως τῶν ἐτῶν τῆς ξενικῆς κατοχῆς εἰς τὴν χώραν μας ὑπέσκαψαν εἰς μέγα, δυστυχῶς, ποσοστὸν τὴν ὑγείαν τῆς εὐπαθεστέρας μερίδος τοῦ λαοῦ μας, τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων. Τραγικαί δι' αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς εἶναι αἱ διαπιστώσεις τῶν ειδικῶν περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ παιδιοῦ. Κατὰ δημοσιευθεῖσαν ἐσχάτως στατιστικὴν, σχολιασθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῆς «Ἐκκλησίας», 515 τοῖς χιλίοις πάσχουν ἀπὸ φυματίωσιν, «κάθε δεύτερο συνεπὼς παιδί, ποὺ ζητεῖ τὴν βοήθειαν τῆς κλινικῆς, εἶναι μολυσμένο ἀπὸ φυματίωσιν», «ἐντὸς δὲ τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν ἔχουν ὑπερδιπλασιασθῆ τὰ κρούσματα τῆς νόσου ταύτης μεταξύ τῶν παιδιῶν»! Ἡ τοιαύτη τῆς ὑγείας τῶν νέων καὶ τῶν παιδιῶν κατάστασις δημιουργεῖ δι' ὅλους μας βαρυτάτας ὑποχρεώσεις, διότι ὑποσκάπτει ἄκρως ἐπικινδύνως αὐτὴν τὴν ἔθνικὴν μας ἐπιβίωσιν.

Ὅπως ὅμως ὅλοι μας γνωρίζομεν, ἡ φθοροποιὸς μόλυνσις δὲν ἄφησεν ἄθικτον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν τῆς σημερινῆς γενεᾶς, ἀλλὰ ἐδημιούργησε καὶ ἐντὸς αὐτῆς μίαν νοσηρὰν κατάστασιν, ἡ ἔγκαιρος καὶ ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισις τῆς ὁποίας προβάλλει σήμερον ἐξ Ἰσοῦ, ἂν μὴ περισσότερον, ἐπιτακτικὴ, ὡς καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ σώματος. Πρόκειται περὶ τῆς ἠθικῆς χαλαρώσεως, τὴν ὁποίαν παρυσιάζει τὸ σημερινὸν παιδί, ἡ σημερινὴ νεότης καθόλου, καὶ τὴν ὁποίαν προεκάλεσαν ἡ πολεμικὴ παγκόσμιος ἀναταραχὴ καὶ ἡ κρίσις. Οὐσιώδεις δεδοκίμασμένοι ἐπὶ αἰῶνας ἀξίαι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία μεταβάλλεται εἰς ἀγέλην ἀλληλοσπαρασσομένων ζώων, ἔχουν κλονισθῆ ἐπικινδύνως σήμερον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν νέων μας καὶ πολλὰς φορές ἀντικατασταθῆ ὑπὸ κηρυγμάτων ἀντιτιθεμένων ἀπολύτως καὶ πρὸς τὴν ἔθνικὴν μας παράδοσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν θεῖον καὶ τὸν ἀνθρώπινον νόμον. Ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ ἠθικοῦ κλονισμοῦ εἶναι ἡ περιφρόνησις τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἔλλου ὑπὸ πολλῶν νέων, ἡ παραγνώρισις τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ νὰ ζῆ, νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῆ ὅπως αὐτὸς νομίζει καλύτερον, ὡς καὶ ἡ ξένη πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ παράδοσιν ἐγκληματικότης, ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς πολλοὺς νέους καὶ ἡ ὁποία ἐξεγείρει τὴν συνείδησιν κάθε ἀνθρώπου. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς διασαλευθείσης ἠθικῆς ἰσορροπίας εἰς τὸ σύγχρονον παιδί, ποὺ πρόκειται νὰ διαδεχθῆ τὴν σημερινὴν γενεάν, προέχει πάσης ἄλλης ἐξυγιάνσεως, διότι ὁ ἀνάπηρος καὶ ἀσθενὴς ἠθικῶς πολίτης ὄχι μόνον μέλος ἄχρηστον τῆς κοινωνίας ποὺ ζεῖ εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἄκρως ἐπικίνδυνον καὶ ἐπιβλαβές. Ἡ πατρίς μας εἶναι σήμερον γεμάτη ἀπὸ ἐρείπια,

τήν ανοικοδόμησιν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν νὰ ἐπιδιώξωμεν διὰ νὰ ἐπαναρχίσῃ ὁ διασαλευθεὶς ἀπὸ τὴν πολεμικὴν θύελλαν ρυθμὸς τῆς ζωῆς. Παντοῦ ὑπάρχουν ἀνοικταὶ πληγαὶ καὶ ἀσθένειαι, πού πρέπει νὰ θεραπευθοῦν διὰ νὰ ἐπανακτήσῃ ἡ κοινωνία μας τὴν δημιουργικὴν τῆς υἰείας. Αὐτὸ ὅμως πού πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶναι ἡ θεραπεία τῆς ἀσθενείας τῆς παιδικῆς ψυχῆς, διότι χωρὶς αὐτὸ καλλιεργούμεν τὴν γῆν, πού φύεται τὸ ὀπωροφόρον κοινωνικὸν δέντρον, καθαρίζομεν καὶ θεραπεύομεν τοὺς κλάδους του, ἀλλὰ ἀφήνωμεν νὰ βλαστήσῃ ἀπὸ τὴν ρίζαν τοῦ ἄγριον τὸν νέον βλαστὸν, πού πρόκειται νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἱερὰν σταυροφορίαν τρεῖς εἶναι κυρίως οἱ παράγοντες πού πρέπει νὰ ἐπιστρατευθοῦν.

Ἡ Οἰκογένεια πρῶτον καὶ πρὸ παντός ἡ μητέρα, διότι καίτοι τὰ σύγχρονα ρεύματα ἔχουν κλονίσει καὶ αὐτῆς τὸ κύρος, διατηρεῖ ἀκόμη εὐτυχῶς εἰς τὸν τόπον μας ἀκεραίαν τὴν δεσπύζουσαν θέσιν τῆς εἰς τὴν κοινωνικὴν μας διάρθρωσιν. Ἀπ' ἐκεῖ θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ὁ πρῶτος ἠθικὸς ἐμβολιασμός εἰς τὸ μικρὸ ἀκόμη παιδί. Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ κατανοήσουν πῶς ἡ ψυχικὴ υἰεία τοῦ παιδιοῦ τῶν ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν τῆς σωματικῆς του υἰείας. Ἄν ἐπομένως θέλουν νὰ εὐτυχίσῃ τὸ παιδί τῶν, ὀφείλουν νὰ τὸ διαπλάσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ διατηρήσουν ψυχικῶς υἰεῖς. Ὁ δημιουργικὸς ρόλος τῆς μητέρας ὀλοκληροῦται μὲ αὐτὴν τὴν προσπάθειάν τῆς, διότι ἔτσι δίδει εἰς τὴν κοινωνίαν ὄχι ἕνα ἄγριον νέον βλαστὸν, ἀλλὰ τέλειον ἄνθρωπον, ἱκανὸν νὰ ἀποδώσῃ καρποὺς χρησίμους διὰ τὸ ἴδιον καλὸν καὶ τὸ καλὸν τοῦ πλησίον.

Τὸ Σχολεῖον ὀφείλει κατόπιν νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ συστηματοποιήσῃ τὴν ἠθικὴν διάπλασιν καὶ ἐξυγιάνσιν τῶν παιδιῶν μὲ σαφῆ καὶ μόνιμον προσανατολισμὸν ἐνεργείας καὶ μὲ φωτισμένους καὶ συναισθανομένους τὴν ἀποστολὴν τῶν λειτουργῶν. Ἡ ξηρὰ παροχὴ μόνον γνώσεων χωρὶς τὴν παράλληλον ψυχικὴν καλλιέργειαν ἀφαιρεῖ πάντοτε ἀπὸ τὸ Σχολεῖον τὸν μορφωτικὸν του χαρακτήρα, σήμερον ὅμως μία τοιαύτη μέθοδος τὸ τοποθετεῖ παντελῶς ἐκτός τοῦ κατ' ἐξοχὴν προορισμοῦ του. Διότι, ἂν θέλωμεν νὰ ἐλπίζωμεν εἰς κάποιαν πραγματικὴν ἔθνικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον, πρέπει τὰ μεταπολεμικὰ Σχολεῖα μας, ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι καὶ τοῦ ἀνωτάτου, νὰ καταστοῦν ψυχικὰ σανατόρια διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ψυχικῆς καὶ ἠθικῆς υἰείας τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς. Εἰς τὰ μορφωτικὰ αὐτὰ θερμοκήπια θὰ πρέπει νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἠθικὴν υἰείαν τῶν οἱ ἑλληνες πολῖται τῆς αὔριον ἐντὸς τῆς ἀγνῆς ἑλληνικῆς ἀτμοσφαιρας τῶν καὶ μὲ τοὺς υἰεῖς χυμοὺς τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς μας παραδόσεως.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ τρίτος, ἀλλὰ καὶ ὁ σπουδαιότατος παράγων διὰ τὸν ἐπιδιώκόμενον σκο-

πόν. Ὡς ἐκπροσωποῦσα ἡ Ἐκκλησία τὸν ὕψιστον ἠθικὸν νόμον, ὀφείλει διὰ τῶν ἐργατῶν τῆς μακρὰν πάσης πολιτικῆς ἀποχρώσεως, νὰ διατηρήσῃ ὕψηλὰ τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ καὶ ἐν ἐργηγόρσει τὴν ἠθικὴν συνείδησιν καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅπου γεννᾶται καὶ ἀναπτύσσεται τὸ παιδί. Ἡ ἔντονος ἀνάπτυξις τοῦ χριστιανικοῦ καὶ ἠθικοῦ κηρύγματος μὲ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα πού ἐπιβάλλει εἰς κάθε ἄνθρωπον, ὁ ἀμείλικτος καυτηριασμός τῶν ἠθικῶν παρεκτροπῶν ἀπὸ οἰανδήποτε κοινωνικὴν τάξιν ἢ πολιτικὴν παράταξιν καὶ ἂν διαπράττωνται καὶ ἡ παραδειγματικὴ ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀντιμετώπισις τῶν μεταπολεμικῶν κοινωνικῶν προβλημάτων ἀποτελοῦν καὶ τὰ μέσα τῆς γενικωτέρας ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ σοβαρωτάτην προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἠθικὴν θεραπείαν τῆς διψώσης δικαιοσύνης νεολαίας. Ὁ θεσμὸς τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων συγχρονιζόμενος, ἐπεκτεινόμενος καὶ συστηματοποιούμενος θὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰς πολυτίμους εὐκαιρίας τῆς ἀπ' εὐθείας ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν παιδιῶν. Αὐτὸ προϋποθέτει βεβαίως ἐργάτας ἱκανοὺς γινώσκοντας τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς, οἱ ὅποιοι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ στοργὴν καὶ ὑπομονὴν τὴν κρίσιν, πού διέρχεται, καὶ νὰ δώσουν μὲ τὸν κατάλληλον τρόπον ὡς ἀπάντησιν εἰς τὰ ἀγωνιώδη ἐρωτηματικά τῆς τὰς αἰώνιους χριστιανικὰς ἀρχάς, ὥστε νὰ ἀποτελέσουν αὐτοὶ οἱ μικροὶ μαθηταὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἐκκλησίας τοὺς «καινοὺς», υἰεῖς ἠθικῶς ἄνθρώπους, πού χρειάζεται σήμερον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν ἡ κοινωνία μας.

A. ΦΥΤΡΑΚΙΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Τὸ νὰ αἰσθάνεται τις ἑαυτὸν ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων εἶναι λυπηρὸν· λυπηρότατον ὅμως εἶναι τὸ νὰ αἰσθάνεται τις ἑαυτὸν ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

Πρέπει νὰ ἐκτιμῶμεν τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν καλῶν λόγων, διότι τὸ λέγειν εἶναι εὐχερές, τὸ δὲ πράττειν δυσχερές.

Τὸ ἰδεῶδες τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ εἶναι ἡ τελεία ἐξάρτησις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν πεποιθήσει ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐλευθερίαν.

Ἡ πρὸς τὸν Χριστὸν ἀληθῆς πίστις ἐπιφέρει ἀποστροφήν πρὸς τὴν ἁμαρτίαν καὶ λύπην δι' αὐτήν.

Ἡ ἐπιθανάτιος κλίνη εἶναι ὁ τόπος ἐνθα ὁ χριστιανὸς δεικνύει τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ εἰς Χριστὸν πίστιν.

Ὅστις ἐν ταῖς συμφοραῖς αὐτοῦ λέγει μετὰ πεποιθήσεως «Κύριε, οὐχὶ τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ σὸν θέλημα γενηθήτω», θὰ εὕρισκῃ πάντοτε ἀληθῆ παρηγορίαν ἐν αὐταῖς.
K.I.Δ.

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΚΩΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ (23 Φεβρ.) ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ, λειτουργοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νικοπόλεως-Πρεβέζης κ. Ἀνδρέου, Ζιχνῶν κ. Κυρίλλου, Θήρας κ. Σπυριδῶνος καὶ Κερκύρας-Παξῶν κ. Μεθοδίου, κατ' εἰδικὴν ἔκδοσιν πρὸς τὸν προκατήμενον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐτελέσθη ἡ χειροτονία τοῦ πρώτου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Δωδεκανήσου, ἤδη ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἐψηφισμένου διὰ τὴν Μητρόπολιν τῆς νήσου Κῶ. Ἦδη καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς θείας λειτουργίας ὁ ναὸς ἦτο κατάμεστος πιστῶν χωροῦντων μέχρι τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, ἡ συρροὴ δ' ἐκκλησιαστῶν ἐξηκολούθησε τσαυτῆ, ὥστε ὑπερπληρωθέντος καὶ τοῦ νάρθηκος, ὁ λαὸς ἵστατο ἐπὶ τῶν βαθμίδων, ἐπλήρου δὲ καὶ μέγαν τῆς εὐρείας πλατείας χώρον. Εἰς τὸν σολέαν ἦτο τοποθετημένη ἐξέδρα, ἐφ' ἧς κατὰ τὰ διατεταγμένα ὁ Μακαριώτατος περιεβλήθη τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, μεθ' ἧς οἱ συλλειτουργοὶ ἀρχιερεῖς ἐλθόντες ἔστησαν παρ' αὐτῷ. Μικρὸν πρὸ τῆς χειροτονίας ἐτελέσθη τὸ κανονικὸν καὶ νεομισμένον Μήνυμα ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἀρχιερέων, ἀκολούθως δὲ ὁ ἐψηφισμένος προσεφώνησεν οὕτως:

Ἀπάτω ἐλέει καὶ ἀνεξιχνίαστῳ κρίσει καὶ βουλῇ τοῦ ἐν Τριᾷδι ὑμνουμένου Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν χάριτι τοῦ ἀοράτου, ἀλλὰ πάντοτε παρόντος αἰωνίου Ἀρχιθύτου καὶ τῆς ἐν τῇ ἀμαρτωλῷ ταύτῃ γῆ στρατευομένης ἁγίας Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ἀγρυπνοῦ ἀείποτε φρουροῦ, καλοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ Κυβερνήτου, Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ψήφω καὶ δοκιμασίᾳ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς κοινῆς πάντων τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν φιλοστόργου Μητροῦς, Ἀντιλήπτορος καὶ Προστάτιδος, Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐπινεύσει καὶ εὐλογία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καλοῦμαι ὁ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐλάχιστος ἐγὼ ἐπὶ τὴν διακονίαν τῆς ἐπισκοπῆς ἐν τῇ κατὰ τὴν νῆσον Κῶν τῆς θεοσώστου Δωδεκανήσου παροικούσῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ μέγεθος τῆς Ἄνωθεν εὐδοκίας, καὶ τοῦ πλούτου τῆς ἀγαθωσύνης, μεθ' ἧς ἡ στοργικὴ Μήτηρ μου Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, ταῖς πνοαῖς τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου φερόμενη, ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν· ἐκ παραλλήλου ὁμοίως πρὸς τὸν ἀπλετον πόθον τοῦ πιστοῦ ἀείποτε εἰς τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον Δωδεκανησιακοῦ λαοῦ, βλέπω τὸ ἀνθρωπίνους λογισμοῖς δυσανάβατον ὕψος, εἰς τὸ ὁποῖόν με ἀναβιβάζει ἡ καλοῦσά με φωνὴ τῆς κορυφῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Μαξίμου τοῦ Ε' καὶ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς πολιᾶς καὶ πολυσεβάστου ἡμῶν Μητροῦς Ἐκκλησίας

Κωνσταντινουπόλεως, ἀφ' ἧς βίβη τῶν καιρῶν καὶ περιστάσεων ἀπεσπασμένος, καὶ ὡς ἐν ξενιτείᾳ ἀπόδημος, ἀλλ' ἀείποτε νοσταλγὸς τῶν μητρικῶν κόλπων Αὐτῆς διατελῶν, ἐπὶ ἔτη μακρὰ, ἀπὸ τοῦ 1916 ἄχρι τῆς ὥρας ταύτης, ἤτοι τριάκοντα καὶ πλέον συναπτὰ σχεδὸν ἔτη, διήγνυσα ἐργαζόμενος ὅση μοι ἦν χάρις καὶ δύναμις καὶ δυνατότης ἐν τοῖς κόλποις τῆς Θεοφρουρήτου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἣν σκέποι καὶ διαφυλάσσοι Κύριος ὁ Θεός.

Βλέπω τὸ ὕψος, Μακαριώτατε τοῦ ἑξαισίου τούτου Μυστηρίου Τελετάρχα, καὶ λοιπῆ τῶν Σεβασμιωτάτων συλλειτουργῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων χορεία, Εὐλαβέστατον Πρεσβυτέριον, ἐν Χριστῷ Διακονία, καὶ φιλόχοιστε τοῦ Κυρίου συμπροσευχόμενε ὑπὸ τοῦς θόλους τοῦ πανσέπτου τούτου ναοῦ λαεὶ βλέπω τὸ ὕψος· ἀλλὰ βλέπω, καὶ πολὺ μάλιστα τοῦ ὕψους τούτου περισσότερο καὶ ἑταστικώτερον, τὸ βάθος τῆς διακονίας καὶ τοῦ ἔργου «τῆς ἐπισκοπῆς», ἔργου τὸσον «καλοῦ», κατὰ τὸν θεσπέσιον Παῦλον τοῦ ὁποῦ δ' ἔργου ἡ ἔννοια τῆς καλωσύνης εἶναι: κόπος καὶ μόχθος καὶ ἰδρὼς διὰ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν· ἀγρυπνία ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, πείνα καὶ δίψα, ἴσως καὶ γυμνότης, διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ἔννοια τῆς «καλωσύνης» τοῦ ἔργου τῆς ἐπισκοπῆς εἶναι νὰ βλέπη πάντοτε ἐνώπιόν του ὁ ἐπίσκοπος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκάστην ὥραν καὶ στιγμὴν, αὐτὸ τὸ μαρτύριον· νὰ εἶναι ὁ ἐναγώνιος καὶ ὁ ἀκαταπαύστος ἀγωνιζόμενος κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ κόσμου καὶ τῆς κακίας αὐτοῦ ἀθλήτης καὶ στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοιοῦτος, ὡς ἀνεδείχθη ὁ σήμερον ἐορταζόμενος Μάρτυς Ἀποστολικὸς Ἐπίσκοπος Σμύρνης Πολύκαρπος.

Ἐπιζῶν ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν βαδίζω· βαδίζω πρὸς τὰς Πύλας τὰς Ὁραίας τοῦ Ἁγίου τῶν Ἁγίων, ὅπου «Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν γενομένων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ διὰ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγαν καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἁγία αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος»· βαδίζω, Μακαριώτατε, ἵνα διὰ τῆς δεξιᾶς Σου λάβω τοῦ «καλοῦ τῆς ἐπισκοπῆς ἔργου» τὸ ὑπερθαύμαστον Χάρισμα τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Καὶ βαδίζω ὡς νὰ βλέπω τὸν ἅγιον ἐκεῖνον πρεσβύτερον Συμεῶν τὸν ἀγκαλοφορήσαντα ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ὡς νὰ ἀκούω αὐτὸν ἐπαναλαμβάνοντα περὶ ἐμοῦ καὶ οἰοεὶ δακτυλοδεικτοῦντά με πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀποτεινόμενον καὶ λέγοντά· «Ἴδου οὗτος κείται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν». Κεῖμαι λοιπόν, ἀπὸ τοῦδε ἰδαίτατα, καὶ κείται ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ «εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν»! ὡς «εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον» ἔκειτο καὶ κείται ὁ Μέγας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ σύμπαντος κόσμου Ἀρχιποίμην, αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς Χριστός, «ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».²

1. Ἐβρ. 9, 11, 12.

2. Ρωμ. 9, 5.

Περὶ τὴν ἐναλλαγὴν ταύτην τῆς «πτώσεως» καὶ «ἀναστάσεως πολλῶν» στρέφεται ἡ ἀποστολὴ καὶ διεξάγεται τὸ ἔργον τῆς Ἱερουσλήνης, μάλιστα δὲ τὸ ὑποῦργημα τῆς ἐπισκοπῆς. Τὸ συναισθάνομαι βαθύτατον ὄσον συναισθάνομαι, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος ἢ θὰ οἰκοδομήσῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἢ θὰ κρημνίσῃ. Ἡ θὰ ἐκριζώσῃ τὰ ζιζάνια ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Κυρίου καὶ τὰ σκάνδαλα, ἢ θὰ σπείρῃ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα. Ἡ θὰ σώσῃ τοὺς περὶ αὐτόν, ἢ θὰ ἀπολέσῃ αὐτούς». Καὶ ἐνὶ λόγῳ: ὁ Ἐπίσκοπος ἢ θὰ εἶναι «δύσμη ζωῆς εἰς ζωὴν», κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, ἢ θὰ εἶναι «δύσμη θανάτου εἰς θάνατον».¹

Μακαριώτατε κατὰ τὰς ἀβύσσους τῶν θείων κριμάτων, εἰς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐπεφυλάσσετε ὁ κλῆρος καὶ χειροτονήσῃ καὶ τὸν πρώτον Μητροπολίτην τῆς ἀπελευθερωθείσης Δωδεκανήσου καὶ νὰ προσθέσῃ οὕτω ἓνα ἀκόμη κρίκον τοῦ δεσμοῦ Σας πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ φιλογενῆ Δωδεκανησιακὸν λαόν.

Ἐπαρον, Δέσποτα ἅγιε, ἔπαρον τὰς χεῖράς Σου σεβασμία τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων χορεία, τίμιον πρεσβυτέριον καὶ ἐν Χριστῷ Διακονία, λαὸ τοῦ Κυρίου περιούσιε, ἐπάρατε πρὸς Κύριον τὰς χεῖρας ὑμῶν διαπετάσατε τῶν προσευχῶν ὑμῶν τὰς πτέρυγας πρὸς τὰ οὐράνια Σκηνώματα καὶ ἰκετεύσατε τὸν ἐν Τριᾷδι ὑμνούμενον καὶ δοξαζόμενον Θεὸν ἡμῶν, ἵνα τῇ δυνάμει καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος φωτίσῃ καὶ ἐνίσχυσῃ με, ὡς ἐνίσχυσε καὶ ἐφώτισε τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας, ὡς ἔχρισε τοὺς Βασιλεῖς, ὡς ἡγίασε τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ εὐδοκήσῃ ἵνα ἐν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ Αὐτοῦ δούλῳ ἀποδείξῃ ἀνεπίληπτον καὶ ἀκατάγνωστον τὴν χάριν τῆς ἐπισκοπῆς, εἰς τὸ ἀναφέρειν θυσίαν καὶ προσφορὰν ὑπὲρ παντός τοῦ ἐμπιστευομένου μοι λαοῦ Αὐτοῦ.

Σύ, Χριστέ καὶ Θεέ μου, εἰς ὃν ἀείποτε ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὰς ἐλπίδας μου καὶ τὴν ζωὴν ἀνεθέμην, Σύ, Χριστέ, οἰκονόμον πιστὸν τῆς ἀρχιερατικῆς Χάριτος ἀνάδειξόν με ποιήσόν με μιμητὴν Σου τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένου, τίθεντά τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων ὁδηγὸν τυφλῶν φῶς τῶν ἐν σκότει παιδευτῆν ἀφρόνων διδάσκαλον νηπιῶν παρήγορον τῶν ἐν θλίψει προστάτην τῶν ἀδικουμένων καὶ πασχόντων φωστήρα ἐν κόσμῳ ἀντάξιον τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ ἐνθέου ζήλου καὶ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τοῦ ἐμπιστευομένου μοι Δωδεκανησιακοῦ λαοῦ ἵνα, καταρτίσας τὰς ψυχὰς εἰς ὃν τὴν ἐπισκοπὴν καλοῦμαι ἐπὶ τῆς παρουσίας ζωῆς, παραστῶ, χάριτι Σῆ, ἀκατασχυντος τῷ Βήματί Σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μεγάλῃ καὶ ἐπιφανεῖ πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Μητρός Σου, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων ἀμήν.

Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἀκολούθως ἐν μέσῳ γενικῆς κατανύξεως ὁ Μακαριώτατος, διαδηλώσας ἐν ἀρχῇ τὴν χαρὰν τῆς

1. Β' Κορινθ. 2, 16.

Ἐκκλησίας, ὅτι πρόκειται νὰ καταλέξῃ μεταξὺ τῶν Ποιμένων Αὐτῆς ἓνα ἐκλεκτὸν κληρικὸν καὶ δόκιμον ἐργάτην ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ἐπεγράμμισε τὸ χρέος τῆς ἰδιαιτέρας πρὸς τὸν Θεὸν εὐγνωμοσύνης τοῦ Θεοφιλεστάτου, διὰτι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοφιλίας του ὤρισε τὴν πρώτην χειροτονίαν Μητροπολίτου τῆς ἐλευθέρας πλέον Δωδεκανήσου. Καὶ τὸ αἶσθημα αὐτὸ χάρει, ἐτόνισεν ὁ Μακαριώτατος, ὅτι διαπιστώνει τόσον βαθύ καὶ ἔντονον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ τῆς προσωπικῆς του πλευρᾶς συμμερίζεται αὐτὸ ἐξ ὀλοκλήρου, διότι εἰς αὐτὸν ἐπεφύλαξεν ὁ Θεὸς τὰς ἱεράς στιγμὰς νὰ προστῇ τῆς θείας Μυσταγωγίας τῆς πρώτης χειροτονίας Μητροπολίτου τῆς Δωδεκανήσου.

«Καὶ εἰς τὴν θείαν αὐτὴν ἐπίνευσιν, συνεχίζει ὁ Μακαριώτατος, διαβλέπω καὶ πάλιν περισσὴν τὴν εὐνοίαν τοῦ Κυρίου πρὸς τὴν ταπεινότητά μου, εὐνοίαν καὶ χάριν, τὴν ὁποίαν πάντοτε δαψιλῆ καὶ ἄνευ διακοπῆς μοὶ παρέσχεν ἡ ἀπειρος Αὐτοῦ ἀγαθότης. Ἡ σημερινὴ εὐμένεια ἀποτελεῖ νέον σύνδεσμον καὶ συνάρτησιν πρὸς μίαν ἄλλην θείαν πρὸς τὸ πρόσωπόν μου εὐδοκίαν, διότι εἰς ἐμέ, πρὸ διετίας περίπου, τὸν Μάιον τοῦ 1945, ὁ Θεὸς ἐπεφύλαξε τὸν ὠραῖον καὶ ἱερὸν κλῆρον νὰ διακηρύξω, ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ρόδου, πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Δωδεκανησίους πρῶτος ἐγώ, ὕστερα ἀπὸ μίαν συνεχῆ δουλείαν 637 ἐτῶν, ὅτι ἡ Δωδεκανήσος εἶναι πλέον ἐλευθερὰ καὶ ἠνωμένη μετὰ τῆς στοργικῆς τῆς Μητρός, τῆς Ἑλλάδος. Ἄς εἶναι ἀπειράκις εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ ἐλεήσαντος ἡμᾶς μετὰ τόσην ἀγάπην.

»Ὡνόμασα ἀκόμη τραχείαν τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς νέας ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀναλαμβάνεις. Διότι τὸ ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτήρα του, δυσχερές, σύνθετον καὶ ἐπίπονον. Ἐπειτα αἱ σημερινὰ συνθήκαι τῆς ζωῆς, αἱ συνέπειαι καὶ τὰ μεταπολεμικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐκληροδότησεν ὁ πόλεμος, αἱ βαθύτεραι ἐσωτερικαὶ ἀνησυχίαι καὶ τὰ κενά, τὰ ὁποῖα προβάλλουν ἀπὸ τὸν παραμερισμὸν τῶν ἠθικῶν ἀξιών καὶ μάλιστα καὶ πρὸ παντὸς τῶν αἰώνιων ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, πάντα ταῦτα βαρύνουν, ὡς πρόσθετοι ἀρνητικοὶ παράγοντες, τὸ ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρουν αὐτά, ἔρχεται, θὰ φθάσῃ ὠρισμένως μέχρι τῆς πνευματικῆς παροικίας Σου ὁ ἀντίλαλος ἢ μᾶλλον τὸ κύμα τῶν καινοφανῶν κηρυμάτων καὶ τῶν ἀντεθνικῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα, δυστυχῶς, συντελοῦνται καὶ σπαράσσουσιν τὴν ἑλληνικὴν Πατρίδα.

»Τὸ καθῆκόν Σου, μέσα εἰς τὴν σημερινὴν αὐτὴν σύγχυσιν καὶ ἀναταραχὴν, εἶναι σαφῶς καθωρισμένον. Ἀντικατοπτρίζεται μέσα εἰς τὴν εὐαγγελικὴν διδασχὴν, μέσα εἰς τὴν μακραίωνα δρᾶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, μέσα εἰς τὰς ὠραίας παραδόσεις ὀλοκλήρου τοῦ Ἑθνους καὶ, εἰδικώτερον, μέσα εἰς τὸν ὑπέροχον πολιτισμὸν καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τοῦ λαοῦ τῆς Δωδεκανήσου, ὁ ὁποῖος καὶ πρότερον καὶ τελευταῖον ἐπὶ 6 1/2 περίπου αἰῶνας, προσηλω-

μένος εις τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις, ἐπάλαισεν, ἠγωνίσθη, ἐστάθη μὲ ἀλύγιστον τὴν ψυχὴν ἐνώπιον ὄλων τῶν μαρτυρίων ἀλληλοδιαδόχων κατακτητῶν τῆς γῆς του, μέχρις οὗ τελικῶς, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἐνίκησε καὶ χαίρει σήμερον τὴν χαρὰν νὰ προσεύχηται κατὰ τὴν πρώτην χειροτονίαν πνευματικοῦ Ποιμένος τῆς ἐλευθέρας Πατριδος του.

»Καὶ τὸ οὕτω σαφῶς καθωρισμένον καθήκον Σου ἔχω τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ ἐκτελέσης ἐν πληρότητι. Διότι εἰς τὸ ἔργον Σου τοῦτο Σὲ συνοδεύουν αἱ εὐχαὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ Σὲ σκεπάζει μὲ στοργὴν καὶ ἀγάπην ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου. Πέραν αὐτοῦ πρόκειται νὰ ποιῶν ἓνα λαὸν εὐσεβῆ, φιλόπατριν, εὐγενῆ, φιλόπονον καὶ πειθαρχικόν, ἓνα λαὸν ἐκλεκτόν, ἓνα λαόν, ὁ ὁποῖος τόσας ἀφοσιώσεις ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν. Ἡ μακρὰ του ἱστορικὴ διαδρομὴ μόνον ἀπὸ τοιοῦτους, ὠραίους τίτλους παρακολουθεῖται, τίτλους, οἱ ὁποῖοι δικαιολογοῦν τὴν βεβαίωσιν τῶν λόγων μου αὐτῶν. Τέλος δὲν εἶναι ἀγνωστοὶ αἱ ἀρεταί, μὲ τὰς ὁποίας Σὲ ἐκόσμησεν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐμβριθεῖα τῆς παιδείας Σου, ἡ βαθεῖα εὐλάβεια, ἡ εὐφορος καλλιέργεια τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τόσα ἔτη μὲ ἐπιμέλειαν καὶ φιλοπονίαν ἤσκησας, ὀλοκληρώνουν τὸ πλάσιον τῶν ἐφοδίων τοῦ Καλοῦ Ποιμένος, ὁ ὁποῖος δύναται ἀδίστακτα νὰ χωρήσῃ ἐπὶ τὴν νέαν κλῆσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου εἰσέρχεσαι ἀπὸ τῆς σήμερον.

»Βεβαίως δὲν θὰ εἶναι πάντοτε μὲ ρόδα ἐστρωμένον ὁ δρόμος τῆς πορείας Σου ὅπως ὅταν τὸ πρῶτον θὰ Σὲ ὑποδεχθῶν τὰ τέκνα τῆς Δωδεκανήσου καὶ ὅπως ὑπεδέχθησαν καὶ ἐμὲ, πρῶτον ἀγγελον τῆς ἐλευθερίας των, πρὸ διετίας εἰς τὴν νῆσον Ρόδον. Οἱ ἐνθουσιασμοὶ καὶ αἱ πρῶται συγκινήσεις θὰ παρέλθουν

καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ σκληροῦ μόχθου θὰ προβάλλουν ὡμαί. Διὰ τὸν πιστεύοντα ὅμως εἰς τὴν ἀποστολὴν του, διὰ τὸν νύοθετοῦντα εἰς τὴν ψυχὴν του τὸν πόνον τῶν τέκνων του, διὰ τὸν ἐστηριγμένον πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ ἐμπνεόμενον εἰς τὴν ζωὴν του ἀπὸ τὴν θείαν διδασκαλίαν καὶ τὸ παράδειγμα Ἰου, τὰ πάντα προσλαμβάνουν ἀπλὴν τὴν μορφήν καὶ ὁ στενὸς καὶ δύσκολος καὶ ἀκανθώδης δρόμος τοῦ Ποιμένου ἀποβαίνει εὐρεία καὶ καθαρὰ λεωφόρος, φωτιζομένη ἀπὸ τὸ αἰώνιον φῶς τῆς θείας εὐλογίας.

»Πορεύθητι, λοιπόν, Θεοφιλέστατε, ἐστηριγμένον εἰς τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου, πορεύθητι ἄνευ δισταγμοῦ, εἰς τὸν μακρὸν καὶ κωπιώδη δρόμον, ὁ ὁποῖος διανοίγεται σήμερον ἐνώπιόν Σου. Κράτει πάντοτε μὲ στοργὴν τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν ἄλλων καλῶν Ποιμένων προκατόχων Σου. Αἱ δοκιμασίαι καὶ αἱ πικραὶ καὶ αἱ θλίψεις, ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς πνευματικῆς ποιμαντορίας, τῶν ὁποίων πρὸ ὀλίγου ἐμνήσθη, ὅσον καὶ ἂν φαίνονται ὅτι συμπλέκουν

ἀκάνθινον στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ποιμένος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶναι παρὰ οἱ πολίτιμοι λίθοι, οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν τὸν ὠραιότερον φωτοστέφανον, ὁ ὁποῖος προσήκει καὶ ἀναμένει τοὺς ζηλωτὰς Ποιμένας καὶ τοὺς δοκίμους ἐργάτας τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτήρος ἡμῶν. Πιρόβαντε, λοιπόν, μὲ θάρρος καὶ μὲ πίστιν ἐπὶ τὸ ἔργον Σου, ποιμαίνετε τὸ ποιμνίον Σου ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀφοσιώσει, φρουρεῖτε αὐτὸ ἀγρύπνως ἀπὸ τὰς παντοίας ἐπιδρομὰς τῶν συγχρόνων περιστάσεων, ἀναδεικνυόμενος ἄξιος τῆς νέας ἀπὸ Θεοῦ ἀποστολῆς Σου, ἄξιος συνεχιστῆς τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, πατὴρ στοργικὸς καὶ ἀνέγκλητος τοῦ ἐμπιστευθέντος Σοι ποιμνίου.

Ἡ Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Δαμασκηνὸς ἐγχειρίζων τὴν ποιμαντικὴν ράβδον εἰς τὸν νεοχειροτόνητον.

»Καὶ τώρα φέρε τὰ βήματά Σου ἐπὶ τὸ Ἅγιον τοῦ Κυρίου θυσιαστήριον, ἵνα, ἐν φόβῳ Θεοῦ, ἐπιλαεσθῶμεν, ὅπως ἔλθῃ ἐπὶ Σὲ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.»

Εἶτα ἐπηκολούθησεν ἡ χειροτονία, σύμπαντος τοῦ ἐκκλησιασματος ἀναφωνοῦντος τὸ Ἄξιός μεθ' ἑκάστου ἐπιφώνημα τοῦ χειροτονοῦντος Πρωθιεράρχου, μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς τελετῆς, ὁ Μητροπολίτης Κώου ἠμφιεσμένος πλήρη τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, κρατῶν εἰς μὲν τὴν δεξιάν τὸ δικηροτρίκηρον, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν τὴν ἀρχιερατικὴν ράβδον, στὰς εἰς τὴν ὠραίαν πύλην ἠύλόγησε τὸν λαόν, ψαλλομένης τῆς φήμης αὐτοῦ ὡς Μητροπολίτου Κώου καὶ Ἐξάρχου Κυκλάδων ὑπὸ τὰ ραγδαία καὶ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ ἐκκλησιασματος.

Ἡ Αἰ. Σ. ὁ Μητροπολίτης Κώου μετὰ τὴν ἀπόλυσιν διανείμας ἐπὶ 1½ ὥραν τὸ ἀντίδωρόν εἰς τὸ ἐκκλησιασμα, μετέβη εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῆς αἰθούσῃ ἤκουσε θερμὰς συγχαρητικὰς προσφωνή- ἐκ μέρους τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν δωδεκανησιῶν καὶ ἄλλων σωματείων καὶ συλλόγων καὶ ἐδέχθη τὰς συγχαρητικὰς εὐχὰς πλείστων φίλων, τιμῶντων ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ λαμπρὸν πνευματικὸν ἐργάτην, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὀλοφύχως ἀφωσιωμένον εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν καταρτισμὸν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος δι' ἀόκνου διδασκαλίας, συγγραφικῆς δραστηριότητος καὶ κηρυκτικοῦ ζήλου.

Ἡ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὡς γνωστὸν αἱ Παγκόσμιοι Ἐκκλησιαστικαὶ Ὑπηρεσίαι «Πιστεύς καὶ Τάξεως» (Λωζάνη 1927) καὶ «Ζωῆς καὶ Ἐργασίας» (Στοκχόλμη 1926) ὠργάνωσαν περαιτέρω συσκέψεις εἰς τὸ Ἐδιμβούργον καὶ τὴν Ὁξφόρδην κατὰ τὸ 1937. Κατ' αὐτάς ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν εὐρισκόμενα ἐν στενωτέρῳ συνεργασίᾳ εἰς ὁργανῶσιν γνωστὴν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν». Τὸ 1938 καθηρτίσθη προσωρινὸν καταστατικὸν αὐτοῦ καὶ καθωρίσθη προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ καὶ Γραμματεία μὲ ἔδραν τὴν Γενεύην. Ἡ προσωρινὴ αὕτη Ἐπιτροπὴ προσεκάλεσε πάσας τὰς Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι μετεἶχον εἰς τὰς ἀνωτέρω δύο Ὑπηρεσίας, ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον. Μέχρι τοῦδε ἐδήλωσαν συμμετοχὴν περὶ τὰς ἐκατὸν Ἐκκλησίαι καὶ Ἐρησκευτικαὶ Κοινότητες, ἐκτὸς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Αὐταὶ πρόκειται νὰ προσκληθῶσιν ὅπως ἀποστείλωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν πρώτην Γενικὴν Συνέλευσιν, ἢ ὁποῖα θὰ συγκληθῇ εἰς τὸ Ἀμστερταμ ἀπὸ

τῆς 24 Αὐγούστου μέχρι 5 Σεπτεμβρίου 1948.

Μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν, αἵτινες ἐδήλωσαν συμμετοχὴν, ἦτο καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς καθορισμὸν τῶν λεπτομερειακῶν ζητημάτων τῆς στενωτέρας καὶ οὐσιαστικωτέρας συνεργασίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κατήλθεν εἰς Ἑλλάδα ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Σουηδοῦ Ἐπισκόπου Σεβ. Δρος Brillioth, ὡς Προέδρου, τοῦ Ἀγγλοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Worcester Δρος Wilson Cesh, τοῦ Ἀμερικανοῦ Κληρικοῦ Δρος Hardy καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ Κληρικοῦ Αἰδ. Ο. S. Tomkins. Τῆς ἀντιπροσωπείας ταύτης μετέχει καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος, ὅστις ὁμῶς, ὑποστὰς κάταγμα τῆς χειρὸς, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν εἰς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας.

Τὴν ἀντιπροσωπεῖαν, ἀφιχθεῖσαν εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον Χασανίου τὴν μεσημβρίαν τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1947, ὑπεδέχθησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐκ μέρους τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ ὁ Γεν. Διευθυντὴς Ὁρησκειμάτων Καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Καρμύρης ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησκειμάτων καὶ Παιδείας.

Τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς της ἐπεσκέφθη τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὅστις καὶ προσεφώνησεν αὐτὴν καταλλήλως. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀντιπροσωπείας, ἀπάντησας εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου, ἐξέθεσε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς. Ὁ ἄγγλος Ἐπίσκοπος Σεβ. Wilson Cesh λαβὼν εἶτα τὸν λόγον μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐμνήσθη καὶ τοῦ γεγονότος τῆς διαδοχῆς αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἑλληνος Ἀρχιεπισκόπου Κανταουρίας Θεοδώρου τοῦ ἐκ Ταρσοῦ.

Τὰς μετὰ μεσημβρινὰς ὥρας οἱ ξένοι κληρικοὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀκρόπολιν, τὸν λόφον τοῦ Ἀρείου, Πάγου, τὸ Θησεῖον, τὰς ἀρχαῖότητας τῆς ἀρχαίας Ἀγορᾶς, μετὰ ταῦτα δὲ ἔλαβον μέρος εἰς συγκέντρωσιν τῶν Χριστιανικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Νέων παρὰ τῆ Χ. Α. Ν. καὶ τῆ Χ. Ε. Ν. Τὸ ἑσπέρας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν παρέθεσε πρὸς τιμὴν τῆς Ἀντιπροσωπείας γεῦμα εἰς τὸν ἐν τῷ Ψυχικῷ οἶκόν του, εἰς ὃ παρεκάθησαν καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου μετὰ τοῦ Βασιλικῆ Ἐπιτρόπου.

Τὸ Σάββατον, 8ην τοῦ αὐτοῦ, ἡ Ἀντιπροσωπεῖα ἐγένετο ἐπίσημως δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου. Μετὰ προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ὁ Πρόεδρος αὐτῆς Σουηδοῦ Ἐπίσκοπος Σεβ. Brillioth ἀνέπτυξε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἀντιπροσωπείας ζητήσας τὴν ἐπίσημον καὶ οὐσιαστικὴν συμμετοχὴν καὶ συνεργασίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁργανούμενον διὰ τὸν Αὐγούστον 1948 Παγκόσμιον Συνέδριον τοῦ Ἀμστερδαμ. Κατὰ τὴν ἐπακολου-

θήσασαν συζήτησιν καθωρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς συνεργασίας ταύτης, ὀρισθέντος ὡς κατωτάτου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς δώδεκα, ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἄρτισεν ὅπως τὴν ἐπιστημονικὴν θεολογικὴν προπαρασκευὴν τῶν θεμάτων τοῦ Συνεδρίου ἀναλάβῃ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν τῇ συμπράξει καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσπικῆς, ἐδήλωσε δὲ συμμετοχὴν εἰς τὸ τμήμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ βοηθείας τῶν ἐν ἀνάγκαις Ἐκκλησιῶν, ἐκφράσασα ἅμα τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς αὐτὴν δαψιλὴ ὕλικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἀντιπροσωπεῖα ἐγένετο δεκτὴ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, προσφωνήσαντος καταλλήλως αὐτὴν τοῦ Κοσμητοροῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Β. Στεφανίδου. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συνεδρίασιν, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος μετὰ τοῦ Κοσμητοροῦ οἱ Καθηγηταὶ κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ, Δ. Μπαλάνος, Γ. Σωτηρίου, Π. Μπρατσιώτης, Β. Βέλλας, Π. Τρεμπέλας, Λ. Φιλιππίδης, Ι. Καρμύρης καὶ ὁ Ὑφηγητὴς κ. Α. Φυτράκις, ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς ἐπιστημονικῆς συμβολῆς καὶ συνεργασίας τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς θεολογικῆς προπαρασκευῆς τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου. Μετὰ ταῦτα τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπεῖας ἐξέδραμον εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Πεντέλης, ἔνθα παρετέθη αὐτοῖς γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου. Μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ τούτου Καθηγητοῦ κ. Γ. Σωτηρίου. Τὸ ἑσπέρας παρετέθη αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Α. Παπαδήμου γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν τὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ Καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Τὴν Κυριακὴν, 9ην τρέχοντος, τὰ μέλη τῆς Ἀντιπροσωπεῖας παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ καὶ ἐπεσκέφθησαν διαφόρους ἄλλους Ναοὺς τῆς πρωτευούσης, Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ Θρησκευτικὰς Ὀργανώσεις, τὸ δὲ ἑσπέρας παρετέθη αὐτοῖς γεῦμα ἐν Κηφισσιᾷ, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἰακώβου.

Τὴν Δευτέραν, 10ην τοῦ αὐτοῦ, ἐγένετο πρὸ μεσημβρίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ κοινὴ συνεδρίασις τῶν μελῶν τῆς Ἀντιπροσωπεῖας μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὀρισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Καθηγητῶν κ. Δ. Μπαλάνου, Π. Μπρατσιώτου, Β. Βέλλα καὶ Ι. Καρμύρη, καθ' ἣν ἐσυνεχίσθη καὶ συνεπληρώθη ἡ ἀρξαμένη τὸ Σάββατον Θεολογικὴ συζήτησις, μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐγένετο κοινὴ συνδρίασις τῆς Ἀντιπροσωπεῖας καὶ

τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν σχέσεων μετὰ ξένων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ οἰκουροῦντος Καθηγητοῦ κ. Α. Ἀλιβιζάτου, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἡ ἐφεξῆς δημοσιευομένη μακρὰ ἐκθεσις περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν χρηματικῶν καὶ λοιπῶν βοηθημάτων τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπεσκέφθη τὸν Ὀμίλον τῆς Χριστιανικῆς Κοινωνικῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ Θεολογικὸν Σπουδαστήριον, πρὸς τὰ μέλη τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ Ἄγγλος Ἐπίσκοπος τοῦ Worcester ὠμίλησε περὶ τῶν πνευματικῶν βάσεων τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὴν Τρίτην ἡ Ἀντιπροσωπεῖα, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Ὀρησκευμάτων κ. Καρμύρη, ἐπεσκέφθη τὸν Βυζαντινὸν Ναὸν τοῦ Δαφνίου, τὰς Ἀρχαιοτήτας τῆς Ἐλευσίνας, τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, τὰς πηγὰς τοῦ Λουτρακίου, τὰς Ἀρχαιοτήτας τῆς Π. Κορίνθου καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν καὶ τὸ Φροντιστήριον Κορίνθου, πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν ὁποῦ ὶων ὠμίλησεν ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπροσωπεῖας ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Γούστερ, ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Ὀρησκευμάτων καὶ Παιδείας ὁ κ. Ι. Καρμύρης. Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα ἐπεσκέφθη κατόπιν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κορινθίας, ὅστις καὶ παρέθηκεν εἰς αὐτὴν τέιον. Τὴν Τετάρτην τὰ μέλη τῆς Ἀντιπροσωπεῖας ἐσυνέχισαν τὰς ἐπαφὰς καὶ συναντήσεις αὐτῶν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν Μαραθῶνα.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης τὰ μέλη τῆς Ἀντιπροσωπεῖας ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς διὰ Κωνσταντινούπολιν. Τοὺς ξένους κληρικούς ἀπεχαιρέτησαν εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ὁ Γεν. Διευθυντὴς Ὀρησκευμάτων κ. Ι. Καρμύρης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ὀρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Κατὰ μετὰ ταῦτα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ληφθείσας εἰδήσεις, ἡ ἀντιπροσωπεῖα, ἀφικομένη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὑπηγήθη ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὑπὸ Πατριαρχικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἡλιουπόλεως καὶ Περγάμου, μετὰ δεξιῶσιν δ' αὐτῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, καθ' ἣν, ἀσθενούσης τῆς Α.Θ.Π., προσεφώνησεν ὁ πρῶτος τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνας, τῇ ἐπιούσῃ ἤρξαντο αἱ κοιναὶ ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεως συσκέψεις. Περὶ τούτων τὸ μετὰ τριήμερον ἐκδοθὲν Ἀνακοινωθὲν ἐβεβαίωσε τὴν κατ' ἀρχὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐκκλησίας Κ)πόλεως εἰς τὴν οἰκουμενικὴν ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀμστελλοδάμῳ συγκληθησόμενον κατὰ τὸ ἐπιόν ἔτος Παγκόσμιον Συνέδριον τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Ἀποστολὴ μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Κύπρον, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Βηρυττόν καὶ εἰς Δαμασκόν. Αἱ

σχετικά εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι, κωλυομένη νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων, ὡς ἐκ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀνωμάλου καταστάσεως, θὰ μεταβῆ ἐκ Δαμασκού εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας.

ΕΚΘΕΣΙΣ

διαχειρίσεως τῆς εἰς χοῦμα καὶ εἶδη παρασχεθείσης βοήθειας τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τὰ διὰ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου ἀποσταλέντα χρηματικά βοηθήματα ἐκ μέρους τῶν Εὐρωπαϊκῶν (Ἀγγλικῶν, Ἑλβετικῶν) καὶ Ἀμερικανικῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ 6.700 κιλὰ γράτου καὶ ἰκανὸς ἀριθμὸς νεωτέρων Ἀγγλικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν θεολογικῶν συγγραμμάτων, διαβιβασθέντα πρὸς τὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνοικοδομήσεως καὶ σχέσεων μετὰ τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν, διετέθησαν ὑπ' αὐτῆς κατ' ἀναλογίαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν ὡς ἀκολούθως :

Ἡ Ἐπιτροπὴ, διαπιστώσασα τὴν ἐξ ἀγνῶν χριστιανικῶν αἰσθημάτων πλουσίαν ταύτην συνδρομὴν τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν πολυπαθὴ ἡμετέραν Ἐκκλησίαν, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὰς ὡς ἄνω Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας στιγμὰς χριστιανικὴν ἀλληλεγγύην.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μάλιστα τῆς παρουσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ἀθῆναις, κατὰ τὴν κοινὴν σύσκεψιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ἀντιπροσωπείας, γενομένην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ οἰκουροῦντος Καθηγητοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, ὁ μὲν Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος εἶπε τὴν κάτωθι προσφώνησιν, ἡ δὲ κ. Ἀλιβιζάτος ἀνέπτυξε τὴν κατωτέρω παρεχομένην ἐκθεσιν διαχειρίσεως τῶν διαφόρων βοηθημάτων.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Σεβασμιώτατοι,
Αἰδεσιμώτατοι,

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δράττεται τῆς εὐκαιρίας τῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὑμετέρας παρουσίας, ὅπως ἐκφράσῃ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἠνωμένων Ἐκκλησιῶν διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῷ σοβαρὰν ἐνίσχυσιν καὶ ἀρωγὴν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δεινῶν αὐτοῦ. Ἀπέδειξε τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἠνωμένων Ἐκκλησιῶν, ὅτι διαπνέεται ἀπὸ τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἐδίδαξε τὴν «καινὴν ἐντολήν» τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγάπης, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ὑψίστην τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν. Τῆς ἀ-

γάπης, τοῦ «πληρώματος τούτου τοῦ νόμου», ἥς ἄνευ πάντα τὰ ἄλλα στεροῦνται πραγματικῆς ἠθικῆς ἀξίας, καθ' ἃ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ του ἀποφαίνεται ὁ Ἀπόστολος τῶν ἔθνων πλέκων τὸ ἐγκώμιον τῆς ἀγάπης.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἡ τόσον δυσχερεῖς διελθοῦσα καὶ διερχομένη ἤδη καιροῦς, θὰ εἶναι ἑσασεὶ μνήμων τῆς «λογίας», τὴν ὁποίαν αἱ Ἠνωμένοι Ἐκκλησιαὶ ἀπέστειλαν αὐτῇ εἰς ἐφαρμογὴν τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου : «τῆς εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε». Καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, ὡς τοῦλάχιστον ἡξεύρω ἐκ τῶν ἐν τῇ Μητροπόλει μου συμβαινόντων, εὐγνωμονοῦν πρὸς τοὺς ἐπὶ μέρους ἀγνώστους αὐτῷ εὐεργέτας του, δεήσεις θερμὰς ἀναπέμπει πρὸς τὸν μισθαποδότην Θεόν, ὅπως εὐλογῇ τὸ θεάρεστον ἔργον τῶν καλῶν τούτων χριστιανῶν, τῶν στοιχοῦντων τῷ παραδείγματι τοῦ θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος, ὅστις «διήλθεν εὐεργετῶν». Καὶ αἱ εὐχαὶ αὗται τῶν χριστιανῶν μας, αἱ ἐκ τοῦ βάθους τῶν εὐγνωμονουσῶν καρδιῶν των προερχόμεναι, ἀνέρχονται ὡς θυμίαμα εὐώδες δεκτὸν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Σεβασμιώτατοι, Αἰδεσιμώτατοι. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἐπίσης καθήκόν της νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας της προσωπικῶς πρὸς ὑμᾶς, τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἠνωμένων Ἐκκλησιῶν, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ ἀγάπῃ των πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ βοηθήσωσι κατὰ τὸν λυσιτελέστερον τρόπον αὐτοὺς, ἀνέλαβον ὡς ἄλλοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὴ ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ ὑπὸ δυσμενεστάτας συγκοινωνιακᾶς συνθήκας, τὸ ἐπίπονον ἔργον νὰ φέρωσι τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἠνωμένων Ἐκκλησιῶν καὶ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐπιτυχεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν του χριστιανικῶν σκοπῶν. Ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ εὐγνωμονεῖ. Καὶ διαβιβάζουσα τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ὄλων τῶν εὐεργετηθέντων τέκνων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εὐχεταί ἅπαξ ἔτι, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς σκέπη καὶ φυλάττη τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, κρατῆν καὶ ἐνισχύῃ αὐτὰ ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν του καὶ εὐλογῇ τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἠνωμένων Ἐκκλησιῶν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Μέρος Αον

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

- 1) Ἐκ δωρεᾶς τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς \$ 10.000×500 Δρχ. 5.000.000.—
- 2) Τῇ 1-4-46 ἐλήφθησαν ἐκ δωρεᾶς τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἀμερικῆς διὰ τοῦ Οἰκουµενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν \$ 5.000×5.000 Δρχ.	25.000.000.—
3) Τῆ 25-9-46 ἐλήφθησαν ἐκ δωρεᾶς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς \$ 35.000×5.000 Δρχ.	175.000.000.—
4) Τῆ 31-10-46, 17-10-46, 25-11-46, 12-9-45 ἐλήφθησαν ἐκ δωρεᾶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας £ 10.000×20.000 Δρχ.	200.000.000.—
5) Δωρεὰ τοῦ ἐν Νέα Ὑόρκη Κεντρικοῦ Γραφείου διεκκλησιαστικῆς βοήθειας διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ. Γερμανοῦ £ 135-11-5 Δρχ.	2.500.000.—
6) Τῆ 17-5-46 ἐλήφθησαν ἐκ δωρεᾶς τῆς Ἐπιτροπῆς χριστιανικῆς ἀνοικοδοµήσεως ἐν Εὐρώπῃ διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Γιβραλτᾶρ £ 200×20.000 Δρχ.	4.000.000.—
7) Τῆ 25-1-47 ἐλήφθησαν ἐκ µέρους τῆς E Iredale Γενικῆς Γραμματέως τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν £ 250×20.000 Δρχ.	5.000.000.—
8) Τῆ 17-10-46 ἐκ δωρεᾶς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ Καναδά F. S. 55.380×1.145 Δρχ.	63.410.000.—
9) Τῆ 21-9-46 ἐλήφθησαν ἐκ δωρεᾶς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ ναύλους ὑποτρόφων F. S. 24.592×1.145 Δρχ.	28.157.840.—
10) Τῆ 16-12-46 ἐλήφθησαν ἐκ δωρεᾶς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλβετίας F. S. 5.000×1.145 Δρχ.	5.725.000.—
Σύνολον Δρχ.	513.792.840.—

Ἦτοι

Ἐλήφθησαν ἐν ὄλῳ \$ 50.000--
£ 10.585-11-5.-
F.S. 84.972.—

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΕΙΛΗΝ

1) Ἐλήφθησαν ἐκ µέρους τοῦ Οἰκουµενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν 6.700 χιλιόγραμμα χάρτου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2) Ἐλήφθησαν ἐξ Ἀμερικῆς ἐκ µέρους τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς ὀκτὼ (8) Βιβλιοθῆκαι.

Μέρος Βον

Τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόµενα ποσὰ διετέθησαν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν δωρητῶν διὰ τοὺς ἑξῆς σκοποὺς:

1) Διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστάντων ζηµίας Ἱερῶν Ναῶν.

2) Διὰ τὴν οἰκονοµικὴν ἐνίσχυσιν ἀτόρων ἐφημερίων.

3) Διὰ τὴν οἰκονοµικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ἱεροκηρῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

4) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων πρὸς ἀπόκτησιν

ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν χρησίμων διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

Ἴον ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διετέθησαν τὰ κάτωθι ποσὰ ἀναλινόμενα ὡς ἀκολούθως κατὰ Ἱεράς Μητροπόλεις.

Ἱεραὶ Μητροπόλεις	£	Δραχμαὶ
1) Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν	100	2.000.000
2) Ἀλεξανδρουπόλεως	500	10.000.000
3) Ἀργολίδος	100	2.000.000
4) Βεροῦσας-Ναούσης	500	10.000.000
5) Γρεβενῶν	375	7.500.000
6) Γυθείου-Οιτύλου	300	6.000.000
7) Διδυμοτείχου	325	6.500.000
8) Δράμας	300	6.000.000
9) Δρυϊνουπόλεως	350	7.000.000
10) Ἐδέσσης-Πέλλης	450	9.000.000
11) Ἐλασσῶνος	300	6.000.000
12) Ζιχνῶν	350	7.000.000
13) Θεσσαλιώτιδος	300	6.000.000
14) Θηβῶν-Λεβαδείας	100	2.000.000
15) Ἰωαννίνων	350	7.000.000
16) Καλαβρύτων	450	9.000.000
17) Καστορίας	350	7.000.000
18) Κερκύρας	350	7.000.000
19) Κεφαλληνίας	500	10.000.000
20) Κίτρους	50	1.000.000
21) Κοζάνης	475	9.500.000
22) Λαρίσης	300	6.000.000
23) Μακρονείας	350	7.000.000
24) Ναυπακτίας	350	7.000.000
25) Νευροκοπίου	400	8.000.000
26) Νικοπόλεως-Πρεβέζης	350	7.000.000
27) Παραμυθίας	450	9.000.000
28) Πατρῶν	75	1.500.000
29) Πολυανῆς-Κιλκισίου	350	7.000.000
30) Σιδηροκάστρου	650	13.000.000
31) Σισανίου	400	8.000.000
32) Σερρών	350	7.000.000
33) Σύρου	300	6.000.000
34) Τρίκκης-Σταγῶν	350	7.000.000
35) Φθιώτιδος	600	12.000.000
36) Φιλίππων-Νεαπόλεως	350	7.000.000
37) Φλωρίνης	100	2.000.000
38) Κρήτης (Ἡράκλειον)	350	7.000.000
Ἱεραὶ Ἐπισκοπαὶ		
39) Ἱεράς-Σητείας	50	1.000.000
40) Κισσάμου-Σελίνου	250	5.000.000
41) Ἀρκαδίας	250	5.000.000
42) Κυδωνείας-Ἀποκορώνου	350	7.000.000
43) Ρεθύμνης	50	1.000.000
44) Λάκωνης-Σφακειῶν	350	7.000.000
45) ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	100	2.000.000
46) Ἑλλ. Ἐθαγγελικὴ Ἐκκλησία	300	6.000.000
Σύνολον £	14.650	293.000.000

Βον ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΑΠΟΡΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διετέθησαν τὰ κάτωθι

ποσά ἀναλυόμενα ὡς ἀκολούθως κατὰ Ἱερὰς Μητροπόλεις ἀναλογούντων 100.000 εἰς ἕκαστον ἱερέα.

Ἱερὰι Μητροπόλεις	£	Δραχμαὶ
1) Αἰτωλίας-Ἀκαρνανίας	75	1.500.000
2) Ἀλεξανδρουπόλεως	95	1.900.000
3) Ἀργολίδος	55	1.100.000
4) Ἀργῆς	75	1.500.000
5) Ἀττικῆς-Μεγαρίδος	110	2.200.000
6) Βεργίας-Ναούσης	150	3.000.000
7) Γόρτυνος	150	3.000.000
8) Γρεβενῶν	205	4.100.000
9) Γυνθείου-Οἰτύλου	150	3.000.000
10) Δημητριάδος	90	1.800.000
11) Διδυμοτείχου	75	1.500.000
12) Δράμας	75	1.500.000
13) Δρυϊνουπόλεως	60	1.200.000
14) Ἐδέσσης-Πέλλης	165	3.300.000
15) Ἐλασσώνος	75	1.500.000
16) Ἐλευθερουπόλεως	50	1.000.000
17) Ζακύνθου	70	1.400.000
18) Ζιχνῶν	50	1.000.000
19) Ἡλείας	50	1.000.000
20) Θεσσαλιώτιδος	150	3.000.000
21) Θεσσαλονίκης	40	800.000
22) Θηβῶν-Λεβαδείας	75	1.500.000
23) Θήρας	55	1.100.000
24) Ἱερισσοῦ-Ἀγ. Ὁρους	95	1.900.000
25) Καλαβρύτων	80	1.600.000
26) Καρυστίας	20	400.000
27) Καστορίας	115	2.300.000
28) Κασσανδρείας	75	1.500.000
29) Κερκύρας	150	3.000.000
30) Κεφαλληνίας	75	1.500.000
31) Κίτρους	100	2.000.000
32) Κοζάνης	75	1.500.000
33) Κορινθίας	85	1.700.000
34) Λαρίσης	75	1.500.000
35) Λευκάδος	155	3.100.000
36) Λήμνου	50	1.000.000
37) Μαντινείας	150	3.000.000
38) Μαρώνας	50	1.000.000
39) Μεσσηνίας	25	500.000
40) Ἰωαννίνων	75	1.500.000
41) Μηθύμνης	50	1.000.000
42) Μυτιλήνης	75	1.500.000
43) Ναυπακτίας	225	4.500.000
44) Νεγροκοπίου	50	1.000.000
45) Νικοπόλεως-Πρεβέζης	75	1.500.000
46) Παραμυθίας	75	1.500.000
47) Παροναξίας	75	1.500.000
48) Πατρῶν	75	1.500.000
49) Πολυανῆς	50	1.000.000
50) Σάμου	50	1.000.000
51) Σερρών	75	1.500.000
52) Σιδηροκάστρου	75	1.500.000
53) Σισανίου	75	1.500.000
54) Σπάρτης	80	1.600.000
55) Σύρου	90	1.800.000

Ἱερὰι Μητροπόλεις	£	Δραχμαὶ
56) Τρίκκης-Σταγῶν	105	2.100.000
57) Τριφυλίας	105	2.100.000
58) Ὑδρας	105	2.100.000
59) Φθιώτιδος	275	5.500.000
60) Φιλίππων-Νεαπόλεως	75	1.500.000
61) Φλωρίνης	75	1.500.000
62) Φωκίδος	45	900.000
63) Χαλκίδος	50	1.000.000
64) Κυθήρων	50	1.000.000
65) Κρήτης (Ἡράκλειον)	75	1.500.000
Ἱερὰι Ἐπισκοπαὶ		
66) Πέτρας	75	1.500.000
67) Ἱεράς-Σητείας	85	1.700.000
68) Κισσάμου-Σελίνου	75	1.500.000
69) Ἀρχαδίας	75	1.500.000
70) Κυδωνίας-Ἀποκορώνου	75	1.500.000
71) Ρεθύμνης Αὐλοποτάμου	75	1.500.000
72) Λάμπης-Σφακείων	75	1.500.000
73) Ἐκκλησία Δωδεκανήσου	250	5.000.000

Γον ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ἱεροκηρύκων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων κατεβλήθη εἰς ἕκαστον μὲν Ἱεροκήρυκα τῆς Π. Ἑλλάδος τὸ ποσὸν τῶν 100.000. Εἰς ἕκαστον δὲ τῆς Ν. Ἑλλάδος τὸ ποσὸν τῶν 200.000. Οἱ οὕτως ἐνίσχυντες Ἱεροκήρυκες ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 62. Ἐδαπανήθη δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ποσὸν τῶν £ 455 9.100.000

Δον ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡ. ΣΧΟΛΩΝ

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διετέθησαν τὰ κάτωθι ποσά:	£	Δραχμαὶ
1) Ἱερατικὴν Σχολὴν Λαμίας	375	7.500.000
2) » » Κορίνθου	350	7.000.000
3) » » Βελλᾶς	350	7.000.000
4) » » Ξάνθης	375	7.500.000
5) » » Χανίων	350	7.000.000
6) » » Πάτμου	200	4.000.000
7) Ἐκκλ. Φροντιστ. Κοζάνης	250	5.000.000
8) » » Σερρών	200	4.000.000
Σύνολον	£ 24.090	481.800.000

Εον ΝΑΥΛΟΙ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ

15 ὑπότροφοι ἀνεχώρησαν δι' εὐρύτερας σπουδὰς δαπάναις τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐκκλησιῶν, διετέθη δὲ διὰ ναύλους αὐτῶν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Νέαν Ὑόρκην, μέσῳ τοῦ Πρακτορείου Καραγιαννίδη, ἐκ τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποσταλέντων F. S. 24.952 τὸ ποσὸν τῶν F.S. 21.698,82 × 1145 24.845.148.90
Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ F. S. 2.893.18 εὐρίσκειται κατατεθειμένον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλά-

δος πρὸς χρησιμοποίησιν ἐν καιρῷ. Ἐπόλοιπον ναύλων παρὰ τῆ Ἐθ- νικῆ Τραπέζῃ	3.312.691.10
Ἐξόδα Τραπεζῶν μετατροπῆς συναλλάγματος εἰς δραχμὰς, Προ- μήθειαι, Ταχυδρομικά	2.835.000.—
Ἐπόλοιπον εἰς χεῖρας τῆς Ἐπι- τροπῆς Λογ.	1.000.000.—
Σύνολον Λογαριασμοῦ	<u>513.792.840.—</u>

Εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς εὐρίσκονται ὡς δικαιο-
λογητικά τῆς διαθέσεως τῶν χρημάτων τούτων ἐκτὸς
τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν καὶ ἀποδείξεων τῶν Τρα-
πεζῶν: α') Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, β') Τραπέ-
ζης τῆς Ἑλλάδος, γ') Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἑξῆς:
Τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ἀποσταλέντα δι-
καιολογητικά τῆς διαθέσεως τῶν ποσῶν πρὸς ἐπι-
σκευὴν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τεθεωρημένα ὑπὸ τῶν οἰ-
κείων Νομαρχῶν καὶ Νομομηχανικῶν. 2) Καταστά-
σεις ὀνομαστικαὶ δεόντως ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν
ἐνισχυθέντων οικονομικῶς ἐφημερίων. 3) Ἀποδείξεις
καὶ εὐχαριστήρια ἔγγραφα τῶν Ἱεροκηρῶν, δι' ὧν
ἐκφράζουν διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν θερμοτάτην αὐ-
τῶν εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ξένους δωρητάς. 4) Λο-
γοδοσία τῶν Προϊσταμένων τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν
μετὰ τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων θεωρημένων ὑπὸ τῶν
οἰκείων Ἱεραρχῶν.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΕΙΛΗΝ

Α'. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἡμῶν ἐκ τῶν παραληφθέντων
6.700 χιλιογράμμων χάρτου παρέδωκε 300 χιλιό-
γραμμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Εὐαγγελικὴν Ἐκκλησίαν
διὰ τὸ περιοδικὸν αὐτῆς Ἄσθηρ τῆς Ἀνατολῆς.

Β'. Αἱ ληφθεῖσαι ἡμέτεροι (8) Βιβλιοθήκαι διετέθη-
σαν ὡς ἀκολούθως:

- 1) Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
- 2) Μία εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπι-
στημίου Ἀθηνῶν.
- 3) Μία εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπι-
στημίου Θεσσαλονίκης.
- 4) Μία εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον τῶν φοιτητῶν τῆς
Θεολογίας Ἀθηνῶν.
- 5) Μία εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Κορίνθου.
- 6) Μία εἰς τὸ Anatolia College Θεσσαλονίκης.
- 7) Μία εἰς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχο-
λὴν Ἀθηνῶν.

8) Μία εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Λαμίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1947

Η ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τῶν σχέσεων μετὰ
τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

† Ο ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΑΜΙΑΚΑΣ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ο Ἐδίσσης καὶ Πέλλης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΜΙΡΗΣ

Ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΡΑΒΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐκ μέρους τῶν

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁρθοδοξία.

Ἀύριοι ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐφορτάζει τὸν ἐπὶ
τῇ ἀναστήλωσει τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἐπεκθρόντα θρόνα-
βον τῆς ὀρθοδοξίας μετὰ τὸν ἀπὸ Λέοντος τοῦ Ἰσαύ-
ρου μέχρι τῆς ἀγιοσύτης Θεοδώρας διαρκέσαντα διω-
γμῶν τῶν εἰκονομάχων, ὅστις εἶχε καταταράξει ὀλό-
κληρον τὸ βυζαντινὸν κράτος. Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύ-
της ἡ Ἐκκλησία διειτύπωσε τὸν ἀκριβῆ καὶ ὀρθὸν
χαρακτηρισμὸν τῆς πρὸς τὰς ἱερὰς εἰκόνας ἐπιδεικνυ-
μένης ὑπὸ τοῦ λαοῦ εὐσεβείας, ὁρίσασα ὅτι ἡ πρὸς αὐ-
τὰς ἀπονεμομένη τιμὴ δὲν εἶνε εἰδωλολατρεία, ἀλλ'
«ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει», καὶ ὅτι ἡ διὰ τῶν εἰ-
κόνων παριστανομένη μορφή δὲν θεοποιεῖται, ἀλλ'
«εὐσεβῶς προσκυνεῖται». Διὰ τοῦ θριάμβου ἐκείνου
τῆς ὀρθοδοξίας ἀποκατεστάθη ὀριστικῶς μετὰ τῶν
χριστιανῶν τοῦ βυζαντινοῦ κράτους ἡ ὁμόνοια, «διή-
λεγκται τοῦ πλάνου τὰ θήρατρα ταῖς τῶν Πατέρων
διδασκαίς», ἀπενεμήθη ἡ προσήκουσα τιμὴ εἰς πάν-
τας τοὺς ἐπὶ τριακονταετίαν ὄλην συγκακωθέντας καὶ
ἀπηγγέλθη «ἀνάθεμα» μὲν κατὰ τῶν ἀντορθοδόξων
εἰκονομάχων, «αἰωνία δὲ μνήμη» τῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθο-
δοξίας ἀγωνισθέντων.

Ἐπὲρ τῶν τυφλῶν.

Ἐλάβομεν τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ «Πανελληνίου
Ἀελτίου τῶν τυφλῶν», «δημοσιογραφικοῦ ὄργανου δια-
φοτίσεως καὶ πρωτοπορείας διὰ τὴν προστασίαν καὶ
προόδον αὐτῶν», τὸ ὁποῖον μετὰ πολλῆς συγκινήσεως
διεξήλωμεν, εὐχαριστίως δ' ἐξ αὐτοῦ ἐπιληροφορήθη-
μεν ὅτι καταβάλλεται ὄρατα προσπάθεια πρὸς ἴδου-
σιν «Πανεπαγγελματικῶν Σωματείων Τυφλῶν» ἐπὶ
τῷ τέλει τῆς ἀποστάσεως τῶν τυφλῶν «ἀπὸ τῆν προ-
χειρολογίαν τῶν δρόμων καὶ τῶν γωνιῶν καὶ ἀπὸ
τὰ ἔργα τοῦ μεταπρατισμοῦ», τερματιζομένης οὕτω
τῆς συστηματικῆς πλανοδίου προκλήσεως τοῦ ἀγοραῖ-
ου οἴκτου. Καθῆκον τῆς κοινωνίας εἶνε τὰ συνδράμη
ἴση δύναμις τὴν ἀξιεπάινον ταύτην ἐπιδίωξιν τῶν
ἐστερημένων τοῦ φωτός τῶν ὀφθαλμῶν ἀδελφῶν μας
οὐ μόνον πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ αὐτῶν ἐπιπέ-
δου, ἀλλὰ καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς ἀνθρωπίνης τῶν
ἀξιοπρεπείας.

Ἡ κραυγὴ τῶν γεγονότων.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς, μετὰ τὴν εἰς τὸν
ΟΗΕ προσφυγῆν τῆς Ἑλλάδος, συσταθείσης Ἐπιτρο-
πῆς Ἐρεῦνης διὰ τὸ ζήτημα τῆς εἰς τὸν συμμαρτυρικὸν
πόλεμον ἐνεργοῦ ἀναμείξεως τῶν ὁμόρων βαλκανικῶν
κράτων, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξέδωκε
βιβλίον περιλαμβάνον τὰ τεκμήρια τῆς ἐνοχῆς τῶν.
Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου ἐμποιεῖ ὁμολογουμένως
κατάπληξιν οὐ μόνον διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποδεί-
ξεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀκλόνητον τῶν εἰς χεῖρας τῶν εἰ-

Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐστάλησαν διάφορα εἶδη
εἰς ρουχισμὸν καὶ τροφίμα. Ταῦτα ὅμως δὲν διεχει-
ρίσθη ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ, ἀλλ' ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀθηνῶν.

ληνικῶν ἀρχῶν συγκεκριμένων γεγονότων, ἅτινα κυριολεκτικῶς κραυγάζουν περὶ τῆς εὐθύνης τῆς Νοτιοσλαβίας, τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας διὰ τὴν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐν τῇ βορείᾳ Ἑλλάδι ὑφισταμένην ἀξιοθρήνητον κατάστασιν.

Κάτι χειρότερον.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ Ἀσφαλείας γνωστῆς πλέον στάσεως τοῦ ῥώσου ἀντιπροσώπου εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἀλβανίας γνωστὴν ἀγγλικὴν προσφυγὴν, ἐν τῷ τύπῳ ἐξεφράσθη ὁ φόβος μήπως, ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς τινων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, κλονισθῆ ἢ πεποίθησις τῶν ἐθνῶν ὅτι θὰ εἶνε δυνατόν νὰ εὗρισκουν ἀμερόληπτον κρίσιν καὶ ἀκριβοδικαίαν ἀπονομὴν δικαιοσύνης. «Δὲν ἀντιλαμβάνονται ἀρὰ γε αἱ συγκροτοῦσαι τὸ Συμβούλιον χῶραι—ἔθνη—τῆ «Καθημερινῇ»—ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης τακτικῆς σεῖεται προῖριζα ἢ διεθνῆς ἐμπιστοσύνη καὶ δηλητηριάζεται ἢ πίστις τῶν μικρῶν ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην τῶν μεγάλων.» Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἤδη συντελέσθη ἢ ἐμπιστοσύνη μάλιστα ὄχι ἀπλῶς ἐσεῖσθη, ἀλλὰ καὶ ἐξέλιπε παντελῶς. Κατ' ἀκολουθίαν ὅ,τι αἰσθάνεται ὅλος ὁ κόσμος ἐκ τοῦ τρόπου τῶν συζητήσεων καὶ τοῦ εἴδους τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου εἶνε πλήρης ἀπογοήτευσίς.

Ἀντίθεσις.

Ἦρκεσε νὰ ἀποφανθῆ ὁ ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος τῆς νοτίου Καλλιφορνίας περὶ μιᾶς κινηματογραφικῆς ταινίας ὅτι «οὐδεὶς καθολικὸς οὐδεμίαν σκηνὴν τῆς πρόπει νὰ ἴδῃ», διὰ νὰ κηρύξουν κατ' αὐτῆς οἱ καθολικοὶ σπουδασταὶ δολοκρητικὴν «μπούκοτὰς» μὲ τὴν βεβαιότητα νὰ παρασύρουν εἰς τὸ δόγμα τῶν ἐξ τοῦλάχιστον ἑκατομμύρια ἄλλων σπονδαστῶν κατὰ τῶν ἐν γένει ἀσέμων ταινιῶν. Ὅταν ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας εἶχε κομισθῆ πρὸ ἐτῶν διὰ πρώτην φορὰν μία κινηματογραφικὴ ταινία ἀντιβαίου πρὸς τὸ γνήσιον θρησκευτικὸν αἶσθημα, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀποδοκιμασθεῖσα δημοσίᾳ ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, οὐ μόνον κατὰ χιλιάδας ἔσπευσαν οἱ χριστιανοὶ νὰ πλουτίσουν τὰ ταμεῖα τῆς ἐνδυναμωμένης ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ καὶ ἔκτοτε μετὰ τῆς αὐτῆς σπουδῆς ἐπέγονται κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα νὰ πληροῦν τὰς κινηματογραφικὰς αἰθούσας ὅπου προβάλλεται.

«Ναὶ ναί, οὐ οὐ».

Ἀπογοητευτικὴν ἐντύπωσιν προκαλεῖ εἰς πάντα ἄνθρωπον ἢ στρεψόδικος διαδικασία τῶν συζητήσεων εἰς τὰς συγκαλουμένας μετὰ τὸν πόλεμον συσκέψεις καὶ ἐπιτροπὰς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης. Ἡ ἐπιμελὴς συγῆλυσίς τῆς καταφανοῦς ἀληθείας ὑπὸ τινων συνέδρων διὰ σκολιῶν καὶ πολυπλόκων σοφιστικῶν συλλογισμῶν, ἢ ἀπόκρυφισ τῶν πραγματικῶν τῶν σκοπῶν διὰ κοσμοσωτηρίων δῆθεν προτάσεων καὶ διὰ χρησιμοποίησεως ἱερῶν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα λέξεων, τὰς ὁποίας ὁμως ἕκαστος ἐννοεῖ ὅπως τῷ συμφέρει, καὶ ὁ διὰ τοῦ λογοπολέμου ἐπιδικώμενος συμβιβασμὸς ἐμβάλλουν εἰς τὸν κοινὸν ἄνθρωπον τὴν ἀμφιβολίαν, ἂν ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀσταθῶν θεμελιῶν δύναται νὰ στηριχθῆ τὸ μόνιμον καὶ

σταθερὸν τῆς εἰρήνης οἰκοδόμημα. Διότι πάντες γνωρίζουν, ὅτι διὰ νὰ διατηρηθῆ κάθε συμφωνία πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν συμβαλλομένων καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας, ἢ ὅποια εἶναι ἀπλή καὶ ἀπὸ ὅλους καταληπτῆ. «Ἔστω ὁ λόγος ὑρῶν ναὶ ναί, οὐ οὐ» τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν», διδάσκει ὁ Κύριος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ 21 λήξαντος μηνός, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Μαξίμου, ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέστειλε συγχαρητήριον τηλεγράφημα, εἰς ὃ ἐλήφθη ἢ ἀκόλουθος ἀπάντησις:

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν, Ἀθήνας
Ἐυχαριστοῦντες θερμῶς ἀγαθαῖς εὐχαῖς ὑμετέρας φίλης Μακαριότητος ἑορτῇ ἀνόματος ἡμῶν ἀντευχόμεθα Αὐτῇ ὑγιαίν, μακροήμερον, πᾶσαν ἀγαθοσύνην παρὰ Κυρίου.

Πατριάρχης ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὁσαύτως, τῇ ἐπιούσῃ ἡ Α. Μακαριότης εἰς συγχαρητικὸν τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Τιμόθεον ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις Αὐτοῦ, ἔλαβε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα:

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν, Ἀθήνας
Ὁλοθύμως εὐχαριστοῦντες ἐπ' ἀδελφικαῖς εὐχαῖς δεόμεθα Ὑψίστου περιέπειν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὑγιαίνουσαν εἰς δόξαν, αἴγλην Ἐκκλησίας ἀπάσης.

Πατριάρχης ΤΙΜΟΘΕΟΣ

—Ὁ τέως Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Herbert Hoover, ἀπαντῶν εἰς σχετικὸν μῆνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπ' τοῦ κ. Χούβερ ἀναλήψεως τῆς προεδρείας τῆς Ὀργανώσεως Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Περιθάλψεως τῆς Ἀμερικῆς, ἠεὺχαρίστησε θερμῶς τὴν Α. Μακαριότητα διὰ προσωπικῆς ἐπιστολῆς του, ἐν ἣ μεταξὺ ἄλλων λέγει ὅτι «τὸ καθῆκον τοῦ κόσμου πρὸς τὴν κατὰπτωσιν τῆς Ἑλλάδος εἶναι τόσον ἐμφανές, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ παραβλέψῃ. Ἐλπίζω εἰς τὴν συνεχῆ ὑγιαίν καὶ δυνάμιν σας».

—Τῇ 21ῃ λήξαντος ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῶ κατὰ τὴν ἐπὶ τῆ ἐπετεῖᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων τελεσθεῖσαν Δοξολογίαν.

Δι' ἐγκυκλίῳν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας, ἀπευθυνομένων πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας, τὰ Τοπ. Τ.Α.Κ.Ε., τὰ Ἐκκλησι. Συμβούλια, τοὺς Ἐφημερίους, καὶ τοὺς Ληξιάρχους, καθίσταται γνωστὸν ὅτι, δυνάμει κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Θρησκευμάτων καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευθεῖσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 φ. τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β') ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1947 τὸ κληρικὸσημον ἐπὶ τῶν ἀδειῶν γάμων ἠδέξθη εἰς 5.000 δρχ., τὸ δὲ ἐπὶ τῶν βαπτίσεων εἰς 1.000 δρχ. Ἐφεξῆς τὸ τελευταῖον τοῦτο θὰ ἐπικολλάται, μερίμνη τῶν Ληξιάρχων, ἐπὶ τῶν συντασσομένων παρ' αὐτῶν ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως καὶ οὐχί, ὡς μέχρι τοῦδε, ἐπὶ τῶν πράξεων βαπτίσεως.

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Ι

Ι. Μητρόπολις Κορινθίας

Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων διενεργήθη καὶ ἐφέτος, πρωτοβουλία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας, ἕρπαιος καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν τῆς Κορίνθου ὑπὲρ τῶν

πτωχῶν ὑπὸ ἐπιτροπῶν ἐκ κυριῶν καὶ κυριῶν. Τὸ συλλεγὲν ποσὸν ἀνήλθεν εἰς 5, 689, 800 δραχ., διενεμήθη δὲ διὰ τῶν κυριῶν τῶν Φιλοπτώχων ἑνοριακῶν Ταμείων τῆς πόλεως εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας.

—Τὴν 14ην Ἰανουαρίου συνήλθον πρὸς σύσκεψιν ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει οἱ ἀρχιερατικοὶ ἐπίτροποι τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Κατ' αὐτὴν ἀπεφασίσθη ὅπως καταβληθῆ ἐξ μέρους τῶν ἡμερησίων προσπάθειαι, ἵνα οἱ πιστοὶ τηροῦν τὴν Κυριακὴν ἀργίαν καὶ ἐκκλησιάζονται, μὴ μεταβαίνοσι δὲ εἰς τὰς πόλεις δι' ἀγοροπωλείας· ὅπως εἰς ἐκάστην ἑνορίαν συσταθῆ φιλόπτωχος ἐπιτροπή, προτεινόμεναι δὲ ὡς ἐπίτροποι ζῶντα μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπεφασίσθη προσετι ὅπως καταβληθῆ φροντίς ἵνα εἰς ἐκάστην, εἰ δυνατόν, ἑνορίαν δημιουργηθῶν κύκλοι μελέτης τῶν Γραφῶν καὶ καλλιτεχνίας τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ὅπως ἐνταθῆ ἡ κατηχητικὴ κίνησις, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν πᾶσαι αἱ ἑνορίαι κατηχητικὰ σχολεῖα καὶ ἰδρυθῶν εἰς ἐκάστην ἑνορίαν παραρτήματα τῶν ἐν Κορίνθῳ λειτουργούντων Συλλόγων Ἰωάννου Κορινθίας καὶ «Ὁ Ἀπόστ. Παῦλος». Ἐξαστος ἀρχιερ. ἐπίτροπος ὑπεχρεώθη νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ τρίμηνον ἔκθεσιν πρὸς τὸν Σεβ. Κορινθίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἑ. ναῶν καὶ τῆς δράσεως τῶν ἡμερησίων τῆς περιοχῆς του.

—ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορινθίας ἐξασπελύθη ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς πνευματικούς ἐξομολόγους Κορινθίας ὅπως ἀποφεύγωσι κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν τὴν ἐκζητήσιν συγκεκορμένων πληροφοριῶν (ὀνοματεπωνύμων, χρόνου καὶ τόπου διαπράξεως τοῦ παραπτώματος), καθ' ὅσον πολλάκις προεκλήθησαν σκάνδαλα ἐκ τῆς μνείας αὐτῶν. Ἐγκύκλιος ἐξασπελύθη καὶ πρὸς τοὺς πιστοὺς τῆς περιφερείας Κορινθίας κατὰ τῆς βλασφημίας, πρὸς τοὺς αἰδεο. ἡμερησίους· δὲ ἕτερα ὅπως διαφωτίζον συνεχῶς τοὺς χριστιανούς περὶ τῆς ἀγιότητος τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου καὶ προτρέπωσιν αὐτούς νὰ μὴ μεταβαίνοσι κατ' αὐτὴν εἰς τὰς πόλεις διὰ λόγους ἔμπορίου.

Μητρόπολις Κερκύρας

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας διὰ τῆς ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους ἀποφάσεως του ἀπέκλεισε πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἐπικοινωνίας καὶ παροχῆς πάσης ἐκκλησιαστικῆς δωρεᾶς καὶ ἀγιαστικῆς χάριτος ὀρισμένους ἐν τῇ περιφερείᾳ του παρανόμως συμβιούντας ἐγγάμους ὡς καὶ τοὺς ἐκ τῶν οἰκείων αὐτῶν ἀνεχομένους τὴν τοιαύτην παρῶνον συμβίωσιν.

—Τὴν 3 Ἰανουαρίου ὁ Σεβ. Κερκύρας ἐδεξιόβη ἐν τῇ Μητροπόλει τοὺς 26 ἱερεῖς, προϊσταμένους τῶν ἱσαριθμῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ὁμίλησε δὲ πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐντάσεως τῆς κατηχητικῆς δράσεως καὶ παρεσχεν ὑποδείξεις διὰ τὴν ἀποδοτικότεραν ἐν αὐτοῖς διδασκαλίαν.

Μητρόπολις Γυθείου—Οἰτύλου

Προνοία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Δημητρίου ἰδρύθησαν Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἐν Γυθείῳ δύο ἀρρένων καὶ δύο θηλέων κατώτερα καὶ ἐν νυκτερινόν ἐργαζομένων νέων καὶ ἐξωσχολικῶν, ἐν ᾧ διδάσκει ὁ Θεολ. Καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου κ. Κ. Καντῆς καὶ ἐν τισι χωρίοις, εἰς τὴν τῶν ὁποίων, ἐλλείψει δημοδιδασκάλων, οἱ κατηχηταὶ διδάσκουν κατ' ἐκάστην ἀνάγνωσιν, γραφῆν, ἀριθμητικὴν καὶ ἕτερα σχετικὰ μαθήματα τοῦ Δημοτ. Σχολείου. Μὴ ὑπάρχοντος Ἱεροκλήου ἐν τῇ Μητροπόλει, ὁ Σεβασμώτατος, παρὰ τὸν φάκτον τῆς ἐργασίας τοῦ μητροπολιτικοῦ Γραφείου, ἦν μόνος σχεδὸν διεξάγει, κηρύττει τακτικῶς τὸν θεῖον λόγον ἐν τοῖς ἑ. ναοῖς τῆς πόλεως καὶ περιστατικῶς ἢ ἐπ' εὐκαιρίᾳ περιοδείας ἐν τοῖς χωρίοις.

Τὴν 2ην Φεβρουαρίου ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς πολιούχου «Υπαπαντῆς» ἐτελέσθη λαμπρῶς ἐν τῷ Ἐνθιερῷ τοῦ μητροπολιτικοῦ μεγάρου ἡ θεία λειτουργία καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἀνά τὴν πόλιν καθιερωθεῖσα λιτανεῖα ἐν συρροῇ κόσμου ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων, χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σπάρτης κ. Διονυσίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰουδαίου καὶ πολλῶν Ἱερέων. Τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἐορτῆς με-

τέσχον ὁ τε Νομάρχης Λακωνίας καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Μητρόπολις Σύρου

Λίγοντος τοῦ παρ. μηνὸς Ἰανουαρίου ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς ἐν Τήνῳ ἡ ἐπέτειος τῆς εὐρέσεως τῆς πανσέπτου εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐν πλήρει σημασιολογίᾳ τῆς πόλεως ἐγένετο λιτάνευσις μετὰ τῆς ἱεράς εἰκόνης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος πρὸς τὴν παραλίαν καὶ τανάπαλιν, πρὸς ἐσπέραν δ' ἐγένετο λαμπαδηφορία ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἐν μεγάλῳ πλήθους συνωστισμῷ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Δωδεκανήσος. Ἡ Α. Σ. ὁ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὀρισθεὶς Πατριαρχικός Ἐξαρχὸς Δωδεκανήσου Μητροπολίτης Ἐδέσης καὶ Πέλλης κ. Παντελεήμων, ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἐν Δωδεκανήσῳ ἐκτάκτου ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν μονίμων Μητροπολιτῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς Μητροπόλεσι τῆς Δωδεκανήσου, ἀπερχόμενος εἰς τὰ ἴδια ὅπως ἐπιδοθῆ εἰς τὰ οἰκεία ἐπισκοπικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ἀπήλυθε πρὸς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Δωδεκανήσου ἀποχαιρετιστήριον ἐπιστολήν. Ὁ Σεβ. Ἐδέσης, δοξάζων τὸν Θεὸν ὅτι ἠδόκησε νὰ ἰκανώσῃ αὐτὸν ὅπως ἐπὶ ἐξάμηνον ἐξυπηρετήσῃ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς Δωδεκανήσου, ἐξέφρασεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐπὶ τῇ εἰς αὐτὸν ἀναθέσει τῆς τιμητικῆς Ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὁποίας ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατόν ὅπως φανῆ ἄξιός αὐτῆς, παρὰ τὴν κατατρίχουσαν αὐτὸν χρονίαν νόσον. Ἐπίσης ἡ Α. Σ. ἠύχαριστήσῃ τὸν τε ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Δωδεκανήσου διὰ τὴν πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπιδειχθεῖσαν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπην, ὡς καὶ διὰ τὴν πρόθυμον μετ' αὐτοῦ συνεργασίαν, ἐξέφρασε δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι, ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον καὶ πάντοτε ἡ ἱστορικὴ Δωδεκανήσος θὰ κρατῆ ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς θεοσεβείας καὶ ὅτι μετ' εὐλαβείας καὶ ἀγάπης ὁ δωδεκανησιακὸς λαὸς θὰ θέσῃ ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν ποιμαντορικὴν προστασίαν καὶ καθοδήγησιν τῶν νέων αὐτοῦ πνευματικῶν ποιμένων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Καθ' ἃ ἠγγέλη ἐξ Οὐάσαιγκτων, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας, ἐκτελῶν παράκλησιν τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριαρχοῦ Ἱεροσολύμων κ. Τιμοθέου, τῇ 10 λήξαντος μηνὸς ἐπέδωκεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Παναγίου Τάφου ἐπὶ ἀναγνωρίσει τοῦ πρὸς ὀλόκληρον τὸν κόσμον μεγάλου αὐτοῦ χριστιανικοῦ ἔργου τῆς διαθρέψεως, ἐπενδύσεως καὶ ἄλλης παραμυθίας τῶν ἐν φυλακαῖς καὶ σκότει δουλείας. Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Ἀθηναγόρα, ἐτελέσθη δοξολογία, καθ' ἣν ἀνεπέμφθησαν δεήσεις ὑπὲρ ὑγείας τοῦ ἀμερικανοῦ Προέδρου καὶ εὐμερίας τῆς Ἀμερικῆς.

—Καθ' ἃ ἐσχάτως ἠγγέλη ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ κατ' ἐντολήν τῆς κυβερνήσεως τῆς Παλαιστίνης ἐπιθεωρήσας τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ἄγγλος ἀρχιτέκτων φέρεται γνῶμοδοτήσας ὅτι ἡ πρὸς ἀνασυγκρότησιν τοῦ ναοῦ ἀπαιτηθησομένη δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς δύο ἐκατομμύρια στερλίνας λόγω τῶν σοβαρῶν βλαβῶν τῆς οἰκοδομῆς. Ἡ εἰδησις προσθέτει ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ὀρθοδόξων, ρωμαιοκαθολικῶν, ἀρμενικῶν καὶ ἀβυσσινιακῶν κοινοτήτων.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Μετὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ἀπόρριψιν τοῦ αἰτήματος τῆς Ἐθνικῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας περὶ ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, μυριάδες Κυπριακοῦ λαοῦ, συγκροτήσασαι πάνδημον συλλαλητήριον ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐθναρχεούτου Σεβ. Μητροπολί-

του Κυρηναίου Μακαρίου, ἐνέκριναν ψηφίσματα πρὸς τε τὸν ἄγγλον πρῶθυπουργὸν καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἀποικίων, ὡς καὶ πρὸς τὸν Πρῶθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος, δι' ὧν πρὸς μὲν τοὺς πρῶτους ἐκφράζεται ἐντονωτάτη διαμαρτυρία διὰ τὴν προσγενομένην εἰς τὴν Κύπρον κατάφωρον ἀδικίαν καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ περὶ τῆς ἐνώσεως ἐμμονος ἀξίωσις, πρὸς δὲ τὸν δευτέρου ἡ διαβεβαίωσις ὅτι τὸ αἴτημα τοῦτο τῆς Κύπρου παραμένει ἀκλόνητον καὶ ἡ παράκλησις ὅπως ἐνώπιον τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως τεθῆ σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἡ ἐθνικὴ πανελληνίως ἀξίωσις τῆς ἐνωματώσεως τῆς Κύπρου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρ. μηνὸς ἐτελεύτηεν ἐν Durham ἐν ἡλικίᾳ 84 ἐτῶν ὁ ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι τοῦ 1944 Ἐπίσκοπος τοῦ Gloucester Δρ. Arthur Caylay Healdam, εἰς τῶν διαπρεπεστέρων ἱεραρχῶν καὶ θεολόγων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Συγγραφεὺς πολλῶν θεολογικῶν ἔργων ἐπὶ ποικίλων θεμάτων, ἐδίδαξεν ἐπὶ μακρὸν ἀπὸ πανεπιστημιακῆς ἔδρας, ἰδιαίτατα δ' ἀνεδείχθη ὡς Πρύτανις τοῦ ἐν Λονδίῳ Βασιλικῆς Κολλεγίου (King's College), ἡ σημερινὴ ἀκμὴ τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξεν ἀποκλειστικὸν αὐτοῦ ἔργον. Ἐξαιρετικὸν ὅπως γνώρισμα τοῦ μεταστάντος ἱεράρχου ὑπῆρξεν ὁ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐνθερμος αὐτοῦ ζῆλος, ἡ δημοσίευσίς δὲ τῶν περὶ Ἐκκλησίας καὶ τῆς χριστιανικῆς ἐνώσεως διαλέξεων του (Bampton Lectures) τῷ 1920 ἤσκησε βαθεῖαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συγκροτηθείσης Διασκέψεως τοῦ Λάμπεθ, ἡ προσωπικὴ του δε συμμετοχὴ εἰς τὴν κατὰ τὸ 1930 γενομένην Διάσκεψιν τοῦ Λάμπεθ ἤσκησεν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεών της σπουδαίαν ἐπιρροήν. Ὁ θάνατός του ἐδημιούργησε μέγα κενὸν εἰς τὸν ἀγγλικανικὸν Κλήρον καὶ τὴν ἀγγλικανικὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην.

Ὁ ἐπίσκοπος Haedlam ἀπέθανε δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς συμπληρώσεως ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Henry Scott Holland, καθηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν Ὁξφόρδῃ, ὃν εἶχε διαδεχθῆ.

Ἐπὶ τῆ κατὰ τὸ ἐπίον ἔτος συγκλήσει τῆς Διασκέψεως τοῦ Λάμπεθ ἤρξαντο ἤδη προκαταρκτικαὶ σχετικαὶ συνεννοήσεις μετὰ πάντων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐπισκόπων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ συνέδριον θὰ συγκροτηθῆ, ὡς καὶ πρότερον, ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Lambeth, ἡ προετοιμασία τῆς ὁποίας διεξάγεται μετὰ πάσης δραστηριότητος. Ἐν ἐκ τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποία προκύπτουν, εἶνε τὸ τῆς φιλοξενίας τῶν μελλόντων νὰ ἔλθωσιν εἰς Λονδίον ἐπισκόπων. Ἡ σχετικὴ μέριμνα ἀνετέθη εἰς τὴν Κυρίαν Temple.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐπιστολαί, ἄρθρα, βιβλία, περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ἐπ' ἀνταλλαγῆ: Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐκκλησίας», Ὁδὸς Μοσχονησιῶν 12Α Ἀθήνας 8. [Τηλέφ. 82,219].

Συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς: Πρὸς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», Ἀθήνας (Κ), ὁδὸς Φιλοθέης 19.

Ὁὐδεμία αἰτήσις πρὸς ἔγγραφὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς.

Ἡ ἐπὶ πλέον καθυστέρησις τῶν συνδρομῶν θὰ συνεπαγάγῃ τὴν διακοπὴν τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, δέον δὲ νὰ ἦεν εὐανάγνωστα καὶ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς μίας μόνον ὀψευς τοῦ χάρτου.

Αἰδέο. Βασίλειον Χατζηφιλιππίδην Ἐξοχὰς Χαριλάου Θεοφάνους, **Βασίλειον Καλλιμιάνην** Στριγανιά Τριχωνίδος, **Παναγιώτην Γεωργαῶν** Ἅγιον Δημήτριον Μονεμβασίας, **Ἰωάννην Στραπολιανῶνον** Χάνια Κουτουμάς Γυθείου, **Δροσινὸν Γεωργιάδην** Γιαννιτσά, **Ἀνδρέαν Κάλπον** Προσφυ.Συν. Αἰγίου, **Ἀρχιμ. Παῖσιον Καλόφωνον** Νησέλι—Γιδά, **Ἀρχιμ. Γερμανὸν Δημητρόπουλον** Σιδηρόκαστρον: Αἱ διευθύνσεις σας ἐτακτοποιήθησαν καὶ τὰ φύλλα ἐστά-

λησαν.—**Ἀδελφότητα Δεσποκομείου α' Ὁ Πόντος** Λευκωσίαν ἡ παράκλησις σας ἐγένετο δεκτὴ.—**Αἰδ. Παναγ. Δούκαν** Λαμπόκαμπον Μολάων ἡ διευθύνσις σας ἐτακτοποιήθη τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας μελετᾶται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων πιστεύομεν ὅτι θὰ λυθῆ κατὰ τρόπον ἰκανοποιητικόν.—**Αἰδ. Δημ. Ἀγκᾶν** Χίον εἰς ἐρωτήματά σας ἀπητητήσαμεν, ἴδετε φύλλον 15 Φεβρ.—**Αἰδ. Ἱερῶθ. Κυριαζόπουλον** ἐλήφθησαν 6.000 δρ.—**Νικὸλ. Κίτσιον** Νεσίστα Π. Ἑλ. Βουργαρέλιον Ἄρτης ἐλήφθησαν 4.000 ὀίδρο. συνδρομῶν ἀναγράφονται εἰς ἕκαστον φύλλον.—**Ἀθανάσιον Φιλιππίδην** Ἐδεσσαν ἐλήφθησαν δρ. 12000.—**Γεώργ. Παπανικολάου** Ναύπακτον ἐλήφθησαν 12.000.—**Νικὸλ. Ζευγαδάκη** Ἡράκλειον ἐλήφθησαν 12.000.—**Ἱ. Μονῆν Χοροβιωτίσσης** Ἀμοργόν ἐλήφθη συνδρομὴ 1946 δρχ. 10.000.—**Ἱ. Μονῆ Ἀγ. Νικολάου** Ἄνδρον συνδρομὴ 10.000 ἐλήφθη.—**Ἱ. Ναὸν Μεταμορφώσεως Σωτήρος** Καστέλλιον Κρήτης ἐλήφθησαν δρχ. 10.000 παρακαλοῦμεν γνωρίσατε σκοπὸν ἀποστολῆς.—**Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Ἀθανασίου** Ἀρῆνης Τριφυλίας ἐλήφθη συνδρομὴ 1946 δρχ. 10.000.—**Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Νικολάου** Πλάτανον Ναυπακτίας ἐλήφθη συνδρομὴ 1946 δρχ. 12.000.—**Ἱ. Ναὸν Δώδεκα Ἀποστόλων** Βίνιανης Εὐρυτανίας ἐλήφθησαν 10.000 δρ. Γνωρίσατε σκοπὸν ἀποστολῆς.

Πᾶσα μεταβολὴ διευθύνσεως δέον νὰ μᾶς ἀνακοινουθῆ καὶ ἰμῶσας, **σημειουμένης ἀπαραιτήτως τῆς θέσεως, ἐξ ἧς ἡ μετάθεσις. Ἄνευ τῆς σημειώσεως ταύτης ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς τὴν νέαν διεύθυνσιν.**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν: **Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου**, Ἀκαδημαϊκοῦ, Οἱ Γενικοὶ Κανονισμοὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Κώδικος ΤΕ' τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκόπου (Πρακτικὰ Ἐθνοσυνελεύσεως 1858—1860). Ἐπιστημονικὴ ἀνακοίνωσις γενομένη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 25 Μαΐου 1946.

Εὐσταθίου Σταθοπούλου καθηγητοῦ θεολόγου, Φῶς εἰς τὰ σύγχρονα σκοτάδια. Κόρινθος 1946.

Σύνδεσμος Ἑλλήνων Βιομηχάνων: Ἔργασια καὶ πορίσματα τῆς ἐν Παρισίοις XXVII Διεθνούς Συνδιασκέψεως Ἔργασιας, Ἀθήναι 1946.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α =

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ὑδρας, Σπείσων καὶ Αἰγίνης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Ἐρμιόνης κοινοποιεῖ ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν ἐνεργηθρομένην δι' ἐμφραγίστων προσφορῶν:

1) Τὸ εἰς θέσιν «Ἅγιος Δημήτριος» λεμονοπερίβολον μετὰ τοῦ ἄνωθεν αὐτοῦ ἀγροῦ ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ δέκα ἐπτὰ (17) στρεμμάτων καὶ πεντακοσίων ἐβδομήκοντα τεσσάρων (574) τετρ. μέτρων περιφερείας Κοινότητος Ἐρμιόνης μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ τεσσαράκοντα τεσσάρων (44) λεμονοδέτρων, τριάκοντα δύο (32) μανδρινεῶν, δύο (2) ἀμυγδαλῶν, ἐπτὰ (7) συκῶν, ἑνδεκα (11) κυπαρίσσων, ἐνὸς οἰκισκοῦ ἰσογείου ἐν καλῇ κατάστασει καὶ ἐτέρου ἡρειωμένου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ὑπάρχοντος φρεάτος.

2) Τὸ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει «Ἅγιος Δημήτριος» τεμάχιον ὑπ' ἀριθ. 1 τοῦ σχεδιαγράμματος στρεμμάτων εἴκοσι τριῶν (23) καὶ τετρακοσίων εἴκοσι ἐνὸς (421) τετρ. μέτρων τοῦ περιφραγμένου ἀγροῦ, ἄλλοτε ἀμπέλου, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐνὸς ἐλαιοδέτρου καὶ ἐνὸς φρεάτος.

3) Τὸ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει «Ἅγιος Δημήτριος» τεμάχιον ὑπ' ἀριθ. 2 τοῦ σχεδιαγράμματος ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι δύο (22) καὶ διακοσίων πενήκοντα (250) τ.μ. τοῦ περιφραγμένου ἀγροῦ, ἄλλοτε ἀμπέλου, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων ἐνὸς ἐλαιοδέτρου καὶ μίας ἀμυγδαλέας, βᾶσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 ἐ.ε. διακηρύξεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἀνωτέρω Ἱερᾶς Μονῆς καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐρμιόνη καὶ εἰς τὸν

συνήθη τόπον των δημοπρασιών την 16ην Μαρτίου 1947 ημέραν Κυριακήν και ώραν 10-12 π.μ. ενώπιον του 'Ηγουμενοσυμβουλίου της Μονής.

Της συγγραφής υποχρεώσεων και λοιπών όρων δύναται να λάβωσι γνώσιν οι ενδιαφερόμενοι παρά τῷ Γραφείῳ τῆς 'Ιεράς Μονῆς.

Ἐν Ἐρμούβῃ τῇ 17 Φεβρουαρίου 1947

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Θέκλα Καυοπούλου μοναχὴ

Εὐφημία Δάλα μοναχὴ

Εὐπραξία Φωτεινάκη μοναχὴ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 46, 47, 48 καὶ 63 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)40 Α. Ν. «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἱερατεύσωσιν ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ προσόντων των, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ χωρίου Χάβαρι. Ἐν Πύργῳ τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1947.

† Ὁ Ἡλείας Γερμανὸς

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Ἀμυδαλιάς τακτικοῦ Ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἀναγκ. Νόμου 2200 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα πιστοποιητικὰ, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλομεν προβῆ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Αἴγιον τῇ 16 Ἰανουαρίου 1947.

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀγαθόνικος

Ἱ. Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Νόμου 2200)1940 (Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ ἐφημερίων), τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 536)1945 (περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου κ. λ. π.) τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 540)1945 (περὶ Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως) καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 83719 καὶ ἀπὸ 7)10)46 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐρησκειμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τακτικοῦ ἐφημερίου τῶν Ἱ. Ναῶν 1) Εἰσοδίων Θεοτόκου Φιλιατρῶν, 2) Ἀγ. Νικολάου Φιλιατρῶν, 3) Ἀγίου Σπυρίδωνος Γαργαλιάνων, 4) Ἀγ. Γεωργίου Κρεσταινῶν, 5) Ἀγίας Μαρίνης Ἀνδριταίνης, 6) Ἀγ. Δημητρίου Ἀρτικίου, 7) Ἀγ. Γεωργίου Μάλθης, 8) Ἀγ. Δημητρίου Πλουτοχωρίου, 9) Γενεθλίου Θεοτόκου Καμαρίου, 10) Εἰσοδίων Θεοτόκου Θεισσῶν, 11) Ἀγίας Τριάδος Ψαρί, 12) Ἀγ. Γεωργίου Τριπτηγῆς, 13) Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλογερσίου, 14) Ἀγίου Γεωργίου Μαχαλά—Συκῶν, 15) Ἀγ. Δημητρίου Λαδικοῦ, 16) Κοιμήσεως Θεοτόκου Σιτοχωρίου, 17) Ἀγίας Παρασκευῆς Παιδεμένου, 18) Μεταμ. Σωτήρος Πέτρας, 19) Ἀγίου Γεωργίου Λεπρέου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι ἐφημεριοὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐνοριῶν. Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 18 Φεβρουαρίου 1947.

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Ἀνθίμος

Ἱ. Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 46 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200)40 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ὅπως μέχρι τῆς 27ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ὑποβάλλωσιν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος μετὰ τῶν νομίμων

πιστοποιητικῶν πρὸς συμμετοχὴν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς χηρευούσης θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ ἐν τῇ Κοινότητι Βαλανίδας Ἱεροῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος καὶ τοῦ ἐν τῇ Κοινότητι Καλλιθέας Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 1947.

† Ὁ Ἐλασσῶνος Καλλίνικος

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ Τ.Α.Κ.Ε.

Ἡ εἰσπραξίς τῶν συνδρομῶν τῶν ἱ. ναῶν ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» ἐνεργεῖται κατὰ τὸν Νόμον 2200)40 ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ΤΑΚΕ οὐχὶ δι' ἰδιαιτέρων διπλοτύπων τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἀλλὰ δι' ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων εἰσπράττονται οἱ πόροι τοῦ ΤΑΚΕ.

Αἱ εἰσπράξεις αὗται ἐκ συνδρομῶν πρέπει νὰ μεταφέρονται εἰς εἰδικὴν στήλην τῶν μηνιαίων Καταστάσεων εἰσπράξεων τῶν Τοπικῶν ΤΑΚΕ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Κεντρικὸν (ΤΑΚΕ), ὁποῦν θὰ ἀποδίδονται εἰς τὸ Περιοδικόν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ΤΑΚΕ).

ΔΙΑ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΝΑΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Συντελεσθέντος τοῦ καθορισμοῦ τῶν συνδρομῶν τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν ἐπαρχιῶν, παρακαλοῦνται θερμῶς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια αὐτῶν ὅπως, συνεννοούμενα μετὰ τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων, σπεύσωσι τὸ ταχύτερον νὰ καταβάλλωσιν αὐτὰς εἰς τὰ Τοπικὰ ΤΑΚΕ μέχρι τέλους τοῦ ἐνεσῶτος μηνὸς Μαρτίου.

ΔΙΑ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Παρακαλοῦνται τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ναῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ὅπως καταθέσωσιν εἰς τὸ ΤΑΚΕ τὴν συνδρομὴν των ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», ὡς εἰδοποιήθησαν παρὰ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἰδιωτῶν	Δρχ. 12.000
Φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν Ἱερατικῶν	
Σχολῶν	» 6.000
Ἐξωτερικοῦ	Δολλ. 6
Τιμὴ ἐκάστου φύλλου	Δρχ. 1.000
Προκηρύξεις ἐκλογῆς ἱερέων:	
1) διὰ μόνην θέσιν	» 5.000
2) διὰ πλείονας τῆς μιᾶς ἐκείστη	
πρὸς δραχμὰς	3.000
Οὐδέμια Προκηρύξεις θὰ δημοσιεῦται μὴ συνδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς.	
Αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται.	

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
† Ὁ Ὑδρας-Σπετσῶν-Αἰγίνης ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
† Ὁ Ἐδέσσης-Πέλλης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀναδιηματοῦ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΥΤΡΑΚΗΣ

Ὑφηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΪΣ

Ἐν Ἀθήναις τύποις «Φοῖνικος», Λεοννάτου 4